

Wijzigingsplan

Groep 6 Leersum

Gemeente Utrechtse Heuvelrug

Datum: 4 september 2013

Aanvrager
Agrarisch Bedrijf Van den Berg
Groep 6
3956 KN Leersum

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
1 Inleiding.....	3
2 Beschrijving situatie	5
2.1. Huidige situatie.....	5
2.2. Gewenste situatie	6
3 Beleidskader	9
3.1. Rijksbeleid.....	9
3.1.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	9
3.1.2. AMvB Ruimte.....	10
3.2. Provinciaal & regionaal beleid	10
3.2.1. Structuurvisie provincie Utrecht	10
3.2.2. Kwaliteitgids voor de Utrechtse Landschappen	12
3.2.3. Reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht-Oost	14
3.3. Gemeentelijk beleid.....	15
3.3.1. Vigerend bestemmingsplan.....	15
3.3.2. Structuurvisie ‘Groen dus Vitaal’	18
3.3.3. Milieubeleidsplan 2009-2012.....	19
4 Onderzoeken	20
4.1. Milieu.....	20
4.1.1. MER-beoordelingsnotitie.....	20
4.1.2. Milieuzonering	20
4.2. Geurhinder.....	21
4.3. Luchtkwaliteit	22
4.4. Externe veiligheid.....	22
4.5. Verkeer en parkeren.....	24
4.6. Geluidhinder.....	25
4.7. Bodem.....	25
4.8. Ammoniak.....	26
4.9. Ecologie.....	27
4.9.1. Gebiedsbescherming	27
4.9.2. Soortbescherming.....	30
4.10. BBT huisvestingssystemen	31
4.11. Kabels en leidingen.....	32
4.12. Archeologie.....	32

4.13.	<i>Water</i>	34
4.13.1.	Nationaal beleid	34
4.13.2.	Provinciaal beleid.....	35
4.13.3.	Regionaal beleid.....	35
4.13.4.	Gemeentelijk beleid	37
4.13.5.	Toetsing waterbelangen	38
4.14.	<i>Duurzaamheid</i>	39
5	Stedenbouwkundige aspecten	40
5.1.	<i>Stedenbouwkundige inpassing</i>	40
5.2.	<i>Landschappelijke inpassing</i>	41
6	Uitvoerbaarheid	42
6.1.	<i>Algemeen</i>	42
6.2.	<i>Economische uitvoerbaarheid</i>	42
6.3.	<i>Maatschappelijke uitvoerbaarheid</i>	42
7	Procedure	43
8	Juridische aspecten.....	44
8.1.	<i>Voorschriften</i>	44
	Bijlage 1: Dieren aantaltabel.....	45
	Bijlage 2: Situatietekening.....	46
	Bijlage 3: Fijn stof verspreidingsmodel ISL3a.....	47
	Bijlage 4: Beschikkingen provincie Utrecht.....	50
	Bijlage 5: Watertoets.....	51
	Bijlage 6: Nota van zienswijzen.....	52

1 Inleiding

Agrarisch Bedrijf Van den Berg heeft een agrarisch bedrijf aan de Groep 6 in Leersum, een dorp in de provincie Utrecht. Leersum was tot 1 januari 2006 een zelfstandige gemeente. Per deze datum is Leersum samen met de gemeenten Maarn, Amerongen, Driebergen en Doorn opgegaan in de nieuwe gemeente Utrechtse Heuvelrug. Leersum heeft circa 7.700 inwoners.

Volgens de vigerende omgevingsvergunning van 10 oktober 2012 mogen op het bedrijf 64.000 opfokhennen (tot 18 weken), 2.815 vleesvarkens en 60 stuks vrouwelijk jongvee worden gehuisvest. De ondernemer wil nu het huidige bedrijf gaan wijzigen. De vleesvarkens worden in oude stallen gehouden. Deze stallen moeten aangepast worden aan de welzijns- en milieueisen. Gelet op het toekomstperspectief in beide sectoren kiest de ondernemer

Figuur 1.1 Aanzicht van het bedrijf

ervoor om zich te gaan richten op de opfokhennen. De ondernemer wil daartoe aan de oostzijde van het bedrijf een nieuwe stal oprichten met een breedte van circa 20,4 meter en een lengte van circa 73,5 meter. In deze stal kunnen 35.000 opfokhennen (tot 18 weken) worden gehouden in volièrehuisvesting (RAV E 1.8.2). Minimaal 65-70% van de leefruimte is rooster, met daaronder een mestband van 0,3 m³ per dier per uur mestbeluchting. Eén van de bestaande stallen wordt eveneens voorzien van het hiervoor genoemde emissiearme huisvestingssysteem. De dierenaantaltabel is opgenomen als bijlage 1.

Schaalvergroting is bovendien noodzakelijk om de concurrentie met collega's in binnen- en buitenland ook in de toekomst te kunnen aangaan. Door de algemene schaalvergroting in Europa is het mogelijk de kostprijs te beheersen. Gedeeltelijk is de schaalvergroting nodig om de kosten welke voortvloeien uit de door de overheid opgelegde investeringen te kunnen financieren. Na de wijziging sluit de bedrijfsgrootte goed aan bij de verwachte grootte van pluimveebedrijven in de nabije toekomst. Op lange termijn kan daardoor de concurrentiepositie gehandhaafd en verbeterd worden. Voor de bovengenoemde ontwikkelingen is inmiddels een nieuwe omgevingsvergunning aangevraagd.

De locatie aan de Groep 6 is voorzien van twee bouwpercelen. Het grootste bouwperceel is gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied Leersum 2005, herziening 2009”. Het tweede bouwperceel is gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied 1995” van de voormalige gemeente Amerongen. Op de bijgevoegde situatietekeningen S1 en S2 (bijlage 2) is het onderscheid tussen de beide bouwpercelen duidelijk weergegeven. De nieuwe stal zal het laatstgenoemde bouwperceel aan de noordzijde overschrijden. Om de ontwikkelingen mogelijk te maken dient dit bouwperceel verschoven te worden. Het betreffende bestemmingsplan biedt in artikel 5 lid 15 een wijzigingsbevoegdheid voor het verschuiven en vergroten van het agrarische bouwperceel. Voorliggend wijzigingsplan geeft uitvoering aan deze wijzigingsbevoegdheid. Het bouwperceel gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied Leersum 2005, herziening 2009” blijft ongewijzigd. Overigens zijn in het weiland achter het bedrijf zijn nog een stal voor vleesvarkens, en een wagenloods/berging/paardenstal aanwezig. Aangezien deze gebouwen op het grondgebied van de naburige gemeente Woudenberg zijn gevestigd, blijft dit in onderhavig plan buiten beschouwing.

Het wijzigingsplan is opgezet als digitaal raadpleegbaar plan. Deze digitale versie is bedoeld om de burger online informatie te verschaffen omtrent het wijzigingsplan. Bovendien is de digitale versie bedoeld voor uitwisseling van gegevens binnen de gemeente en met andere overheidsinstanties. Het wijzigingsplan is conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro) opgesteld volgens de landelijke Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplan (SVBP 2008). De digitale standaard is per 1 januari 2010 verplicht in het nieuwe Besluit ruimtelijke Ordening (Bro).

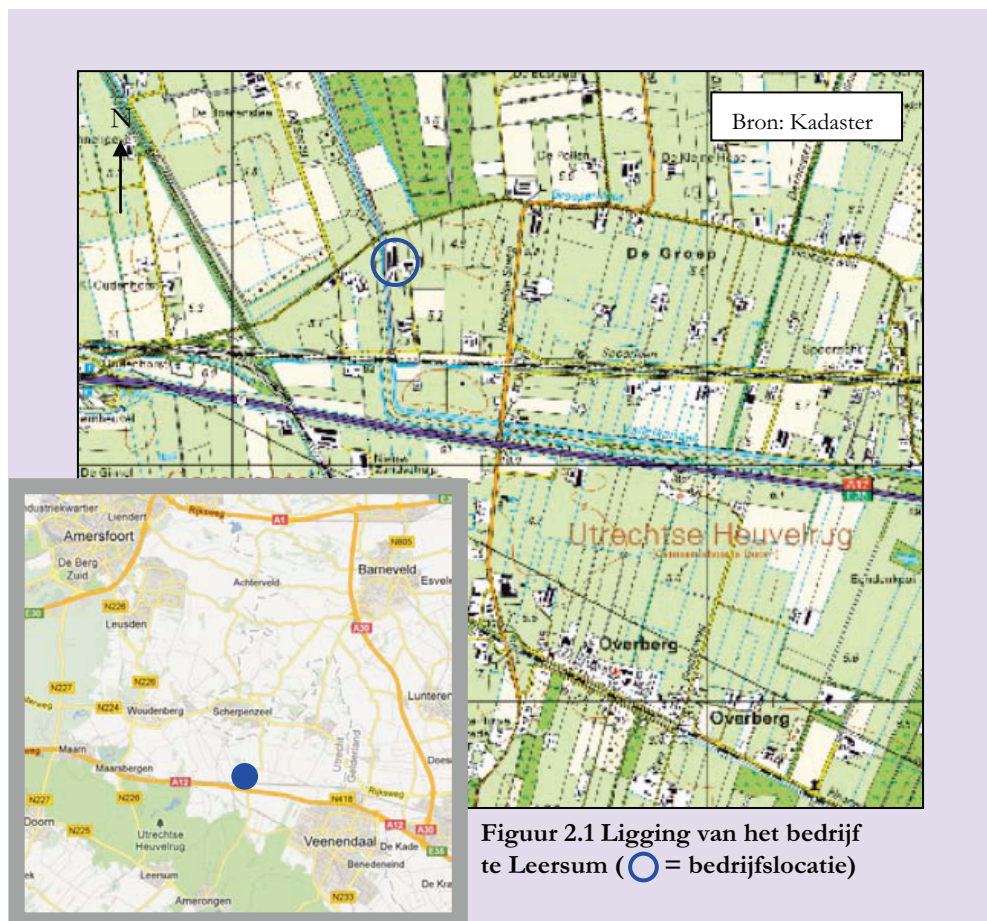
Dit wijzigingsplan omvat naast dit hoofdstuk, 7 andere hoofdstukken. Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van de huidige en de gewenste situatie. In hoofdstuk 3 wordt een opsomming gegeven van de relevante beleidsstukken op het niveau van het rijk, de provincie en de gemeente. Vervolgens wordt in hoofdstuk 4 aandacht besteed aan de omgevingsaspecten die van belang zijn bij de realisatie van dit plan. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de stedenbouwkundige aspecten van het plan en in hoofdstuk 6 aan de uitvoerbaarheid van het plan. Hoofdstuk 7 bevat een toelichting van de bestemmingsplanprocedure. Tenslotte bevat hoofdstuk 8 een juridische toelichting.

2 Beschrijving situatie

2.1. Huidige situatie

Agrarisch Bedrijf Van den Berg heeft een agrarisch bedrijf aan de Groep 6 in Leersum. De betreffende percelen staan kadastraal bekend als gemeente Amerongen, sectie G, nr. 0002, 0376, 0377, gemeente Leersum, sectie H, nr. 0275, 0276 en gemeente Woudenberg, sectie I, nr. 0125. Onderhavig wijzigingsplan heeft betrekking op de percelen die kadastraal bekend staan als gemeente Amerongen, sectie G, nr. 0002, 0376, 0377.

Volgens de vigerende omgevingsvergunning van 10 oktober 2012 mogen op het bedrijf 60 stuks vrouwelijk jongvee, 64.000 opfokhennen (tot 18 weken) en 2.815 vleesvarkens worden gehuisvest. Op de topografische kaart van het Kadaster in figuur 2.1 is de ligging van het bedrijf weergegeven. In de omgeving van de locatie zijn meerdere agrarische bedrijven gevestigd. De afstand tot de bebouwde kom van Leersum is ruim 5 km. De bebouwde kom van Overberg is dichterbij gelegen, namelijk op circa 1.650 meter.

Figuur 2.1 Ligging van het bedrijf te Leersum (○ = bedrijfslocatie)

Op de locatie aan de Groep 6 zijn aan bedrijfsbebouwing aanwezig:

- een bedrijfswoning, inclusief een berging waar nog een aantal stuks jongvee gehouden kunnen worden,
- 3 kleine vleesvarkensstallen met een oppervlakte van 8,0 x 39,2 meter, 8,2 x 14,5 meter en 10,3 x 19,0 meter, inclusief de benodigde voersilo's;
- een vleesvarkensstal van circa 5,8 x 79,0 meter, waarin tevens de ziekenboeg en calamiteitenruimte zijn gevestigd;
- een stal van circa 8,2 x 74,0 meter voor vleesvarkens met een bergruimte, garage, spoelplaats en voersilo's;
- een stal van circa 18,6 x 85,0 meter voor opfokhennen, inclusief garage en werktuigenberging;
- een stal van circa 20,4 x 73,5 meter voor opfokhennen;
- een mestbassin van 600 m³;
- in het weiland zijn nog een stal voor vleesvarkens, met een oppervlakte van circa 7,5 x 17,7 meter en een wagenloods/berging/paardenstal van circa 125 m² aanwezig (gerealiseerd op grondgebied van de gemeente Woudenberg).

De meest westelijk gelegen vleesvarkensstal, van circa 5,8 x 79,0 meter, zal in de toekomst gesloopt gaan worden. Deze stal is namelijk, zowel technisch als economisch, afgeschreven en niet meer te verbouwen voor andere doeleinden.

Het perceel wordt ontsloten aan de zuidzijde. Aan deze zijde ligt een oprit, die de bestaande stallen en bedrijfswoning ontsluit op de Groep. De oprit wordt zowel voor het bedrijf als voor de woning benut.

Agrarisch Bedrijf Van den Berg streeft een toekomstgericht en levensvatbaar bedrijf na. Hiervoor moeten bedrijfseconomische keuzes worden gemaakt. Uitgangspunt is dat er een bedrijf dient te ontstaan, waar zowel op maatschappelijk verantwoorde als op bedrijfseconomisch rendabele wijze dieren gehouden kunnen worden om te voorzien in een veilige productie van humane voeding.

2.2. Gewenste situatie

Ontwikkelingen als nieuwe wetgeving, vergrijzing en financiële crises dwingen agrarische ondernemers (de economische positie van) hun bedrijf continu te bewaken. Naar verwachting beslist 20-40% van de ondernemers in de komende jaren het bedrijf te beëindigen. De vrijkomende productieruimte wordt dan op nationaal niveau opgevuld door grotere en gespecialiseerde bedrijven. Op grond van statistische gegevens mag worden aangenomen dat in 2013 circa 20% van de bedrijven 80% van de productie bepalen. Deze bedrijven moeten maatregelen nemen om hun concurrentiepositie te behouden of te verbeteren. Uit analyses van de landbouwtellingen van de afgelopen jaren blijkt dat veel 'blijvers' moeten kiezen voor schaalvergroting om de toekomst van hun bedrijf zeker te stellen.

Een andere oorzaak van de schaalvergroting is dat de opbrengstprijzen al jaren gelijk zijn, terwijl door allerlei oorzaken de kosten stijgen. De Nederlandse veehouders moeten de maatschappelijke en marktontwikkelingen blijven volgen. Er worden steeds hogere eisen gesteld aan de voedselveiligheid, dierwelzijn, diergezondheid en milieu. Vooral de milieueisen (afname ammoniak- en geuremissie, mestafzet) zorgen voor hoge kosten. De consument moet kunnen rekenen op een veilig, gemakkelijk, gezond en niet te duur voedselpakket. Dat betekent dat veehouders hun kosten moeten verlagen. Door een grotere omvang van het bedrijf is het mogelijk de kosten per dier van de duurste productiefactor (arbeid) te verlagen en zo de kostprijs te verbeteren.

Bovendien kunnen transportmiddelen efficiënter gebruikt worden. Hiermee wordt een verbetering van de concurrentiepositie beoogd. De toenemende internationale concurrentie neemt niet weg dat er een blijvende druk om goedkoper te produceren zal blijven. Bovendien maakt de omvang van het bedrijf het in de toekomst mogelijk om nieuwe ontwikkelingen en innovatieve technieken om risico's te beheersen toe te passen. Dergelijke investeringen kunnen voor een veehouderij op schaal rendabel zijn.

De vleesvarkens worden in oude stallen gehouden. Deze stallen moeten aangepast worden aan de welzijns- en milieueisen. Gelet op het toekomstperspectief in beide sectoren kiest de ondernemer ervoor om zich te gaan richten op de opfokhennen. Dit met het oog op economisch perspectief, specialisatie, schaalgrootte, arbeidsbehoefte en maatschappelijk draagvlak voor het bedrijf. De ondernemer wil daartoe aan de oostzijde van het perceel een nieuwe stal oprichten voor het houden van circa 35.000 opfokhennen (tot 18 weken). Door deze omvang zal het bedrijf zijn marktpositie kunnen behouden en verbeteren, wat zekerheid biedt. Men is een serieuze partner voor toeleverend en afnemend bedrijfsleven. Dat biedt continuïteit. Grotere bedrijven bedingen hogere opbrengstprijzen en de kosten per afgeleverd dier liggen lager, waardoor het saldo hoger is dan op kleinere bedrijven. Gaat een ondernemer niet mee in de schaalgrootte dan wordt men vroeg of laat ingehaald door de markt en komt de continuïteit in het geding. Bij voldoende bedrijfsomvang is het bovendien mogelijk om extra investeringen te doen in milieu en dierwelzijn.

De nieuwe stal wordt circa 20,4 meter breed en 73,5 meter lang en krijgt een goothoogte van circa 3,0 meter en een nokhoogte van circa 6,8 meter. Deze stal wordt voorzien van volièrehuisvesting (RAV E 1.8.2). Minimaal 65-70% van de leefruimte is rooster, met daaronder een mestband van 0,3 m³ per dier per uur mestbeluchting. Eén van de bestaande stallen wordt eveneens voorzien van dit emissiearme huisvestings-systeem. Tussen de nieuwe stal en de bestaande stal wordt een verbindingsgang gerealiseerd, die tevens gebruikt kan worden als technische ruimte. Voor de toegang tot de nieuwe stal en het plaatsen van de voersilo's is het noodzakelijk dat de bestaande erfverharding wordt uitgebreid. Daarnaast worden de nodige voorzieningen getroffen voor de opslag van mest. De gewenste indeling van het perceel is weergegeven in bijlage 2.

De nieuwe stal zal het bouwperceel (conform het bestemmingsplan "Buitengebied 1995" van de voormalige gemeente Amerongen) aan de noordzijde overschrijden. Om de ontwikkelingen mogelijk te maken dient het bouwperceel verschoven te worden. Het vigerende bestemmingsplan biedt in artikel 5 lid 15 een wijzigingsbevoegdheid voor het verschuiven en vergroten van het agrarische bouwperceel. De oppervlakte van het bouwvlak hoeft echter niet vergroot te worden. Voorliggend wijzigingsplan geeft uitvoering aan de genoemde wijzigingsbevoegdheid. Het streven is om te starten met de bouw, nadat de periode van planvorming is afgerond. Overigens wordt het bouwperceel gelegen binnen het bestemmingsplan "Buitengebied Leersum 2005, herziening 2009" niet gewijzigd en blijven de voorschriften conform het betreffende moederplan gelden.

Er is voor gekozen om de nieuwe stal op te zetten aan de hand van de eisen uit de Maatlat Duurzame Veehouderij (MDV), wat betekent dat diverse bovenwettelijke maatregelen worden getroffen. De MDV bevordert duurzame innovaties in de veehouderij. Stallen die voldoen aan de criteria van de MDV tonen betrouwbaar aan dat zij voldoen aan de duurzaamheidsdoelstellingen van overheidsregelingen. Deze doelstellingen zijn uitgewerkt in concrete criteria op het gebied van ammoniak, dierwelzijn, diergezondheid en energie. Het voldoen aan de eisen uit de MDV vraagt om meer staloppervlakte en extra investeringen, die weer terugverdiend moeten worden. Daarmee wordt echter wel vooruit gelopen op toekomstige ontwikkelingen en is er sprake van een duurzaam bedrijf. Een bedrijf wat aansluit op de behoeften van het heden en dat het vermogen heeft om voor toekomstige generaties in behoeften te voorzien, kan als duurzaam worden bestempeld.

Met de nieuwe bedrijfsopzet kan in de toekomst een rol van betekenis gespeeld worden op de markt. Door de omvang van het bedrijf kunnen er kostenbesparingen worden doorgevoerd en kan er op een efficiëntere manier gewerkt worden. Dit leidt tot een lagere kostprijs, wat leidt tot een betere concurrentiepositie. Met deze groei en met de investering in dierwelzijn en milieuaspecten kan het bedrijf ook over een aantal jaren de concurrentie nog aan en zo op een duurzame wijze gezond voedsel produceren.

3 Beleidskader

3.1. Rijksbeleid

Landelijk beleid in dit kader betreft met name de nieuwe Wet ruimtelijke ordening. De specifieke uitwerking van deze wetgeving is terug te vinden in het provinciale en regionale beleid.

3.1.1. Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De 13 nationale belangen zijn als volgt:

Versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland

- Een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie.
- Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen.
- Efficiënt gebruik van de ondergrond.

Verbeteren bereikbaarheid: Slim Investeren, Innoveren en Instandhouden

- Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen.
- Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen.
- Het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen.

Waarborgen kwaliteit leefomgeving

- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.
- Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaat bestendige stedelijke (her)ontwikkeling.
- Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten.
- Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten.
- Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten.
- Zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn. Beschrijving van het effect op landschap, de milieukwaliteit en water is beschreven in hoofdstuk 4.

3.1.2. AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van de AMvB als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In de AMvB zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. De AMvB Ruimte is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee en waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

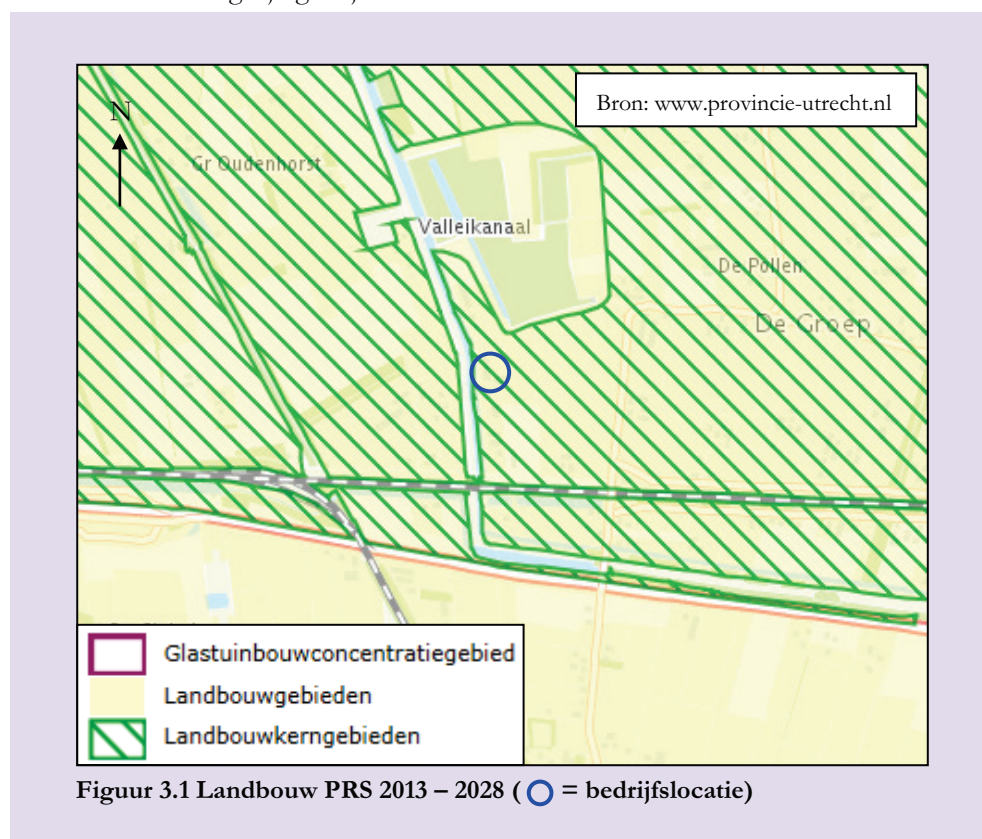
3.2. **Provinciaal & regionaal beleid**

3.2.1. Structuurvisie provincie Utrecht

Tijdens de statenvergadering van 4 februari 2013 hebben Provinciale Staten de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie (PRS) en de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) vastgesteld. In de PRS legt de provincie het ruimtelijke beleid voor de periode 2013-2028 vast. Gemeenten kunnen binnen dit beleid onder meer woningen bouwen, natuur aanleggen, bedrijven huisvesten of recreatievoorzieningen ontwikkelen. Het nieuwe ruimtelijke beleid van de provincie heeft als uitgangspunt: lokaal wat kan, regionaal wat moet. Gemeenten krijgen hierdoor meer ruimte om, binnen gestelde kaders, zelf beslissingen te nemen. Ruimtelijke kwaliteit staat hierbij voorop.

Om de kwaliteit en vitaliteit van het landelijk gebied te kunnen behouden, voert de provincie Utrecht een terughoudend beleid als het gaat om de ontwikkeling van niet aan het landelijk gebied gekoppelde functies. Slechts onder voorwaarden, met name ten aanzien van de kwaliteit van het landelijk gebied en van de vitaliteit van al aanwezige functies zijn ontwikkelingen van niet landelijk gebied functies aanvaardbaar.

De uitbreiding van Agrarisch Bedrijf Van den Berg vindt plaats in het landbouwkerngebied (zie figuur 3.1). Dit zijn de gebieden waar de landbouw in Utrecht de beste uitgangspositie heeft om duurzaam te produceren voor de wereldmarkt en/of de Randstedelijke markt en de gebieden waar de provincie het vanuit ruimtelijk oogpunt belangrijk vindt dat de landbouw de hoofdgebruiker en hoofdbeheerder blijft. In deze gebieden heeft landbouw dan ook het primaat. Ze worden zo veel mogelijk gevrijwaard van andere functies.

De ligging van de landbouwkerngebieden is gebaseerd op de productieomstandigheden, grondsoort, waterhuishouding, ligging of beheerfunctie. Door de landbouwkerngebieden te vrijwaren van andere functies wil de provincie bereiken dat de grondprijs op een redelijk peil blijft en dat vrijkomende gronden zo veel mogelijk ten goede komen aan de landbouw. In deze gebieden wordt ingezet op landbouwstructuurversterking rekening houdend met natuur, landschap en het bodem- en watersysteem. De landbouwkerngebieden zijn in veel gevallen waardevolle landschappen. Daarnaast herbergen ze vaak ook natuurwaarden, zoals weidevogels. Ook kunnen het gebieden zijn die kwetsbaar zijn voor bodemdaling. Deze gegevens hebben geen directe ruimtelijke gevolgen voor de landbouw. Het landbouwbeleid is erop gericht om eventueel agrarisch natuurbeheer in te passen in de bedrijfsvoering en door middel van innovatie te bevorderen dat landbouw mogelijk blijft in kwetsbare gebieden.

In Utrecht is intensieve veehouderij een belangrijke bron van inkomsten voor de landbouw. Het zwaartepunt van de intensieve veehouderij ligt in de Gelderse Vallei. Vanwege de ruimtelijke- en milieuproblematiek in dit gebied is het 'Reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht-Oost' opgesteld. Het Reconstructieplan, inclusief de actualisering ervan in 2010, bepaalt de ontwikkelingsmogelijkheden van de intensieve veehouderij in dit gebied. De Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie heeft de ruimtelijke randvoorwaarden voor het reconstructiegebied uit het Reconstructieplan overgenomen. Dit komt in paragraaf 3.2.3 aan de orde.

De gehele provincie is daarnaast voorzien van de aanduiding 'Kernrandzone'. Het gebied grenzend aan stad of dorp, de zogenaamde kernrandzone, heeft vaak een multifunctioneel karakter. Naast landbouw en verspreid wonen bevinden zich hier stedelijk gelieerde functies). Omdat de vorm van de kernrandzone per kern verschilt, is daarvoor in de PRS geen nadere begrenzing opgenomen. Ook de gebruiksactiviteiten verschillen per kernrandzone. Gelet op deze lokale kenmerken wordt van gemeenten verwacht, dat zij de huidige en gewenste planologische mogelijkheden in de kernrandzone(s) nader verkennen en door vertalen in specifiek beleid. Hierin is ook nader beleid gewenst over hoe de ruimtelijke kwaliteit kan worden verbeterd. In het vigerende bestemmingsplan is het plangebied niet voorzien van de aanduiding 'kernrandzone'. Aangezien de bedrijfslocatie op geruime afstand (> 1,5 km) van een kern is gelegen, is het ook niet waarschijnlijk dat de gemeente Utrechtse Heuvelrug het plangebied gaat aanwijzen als vallend in een kernrandzone.

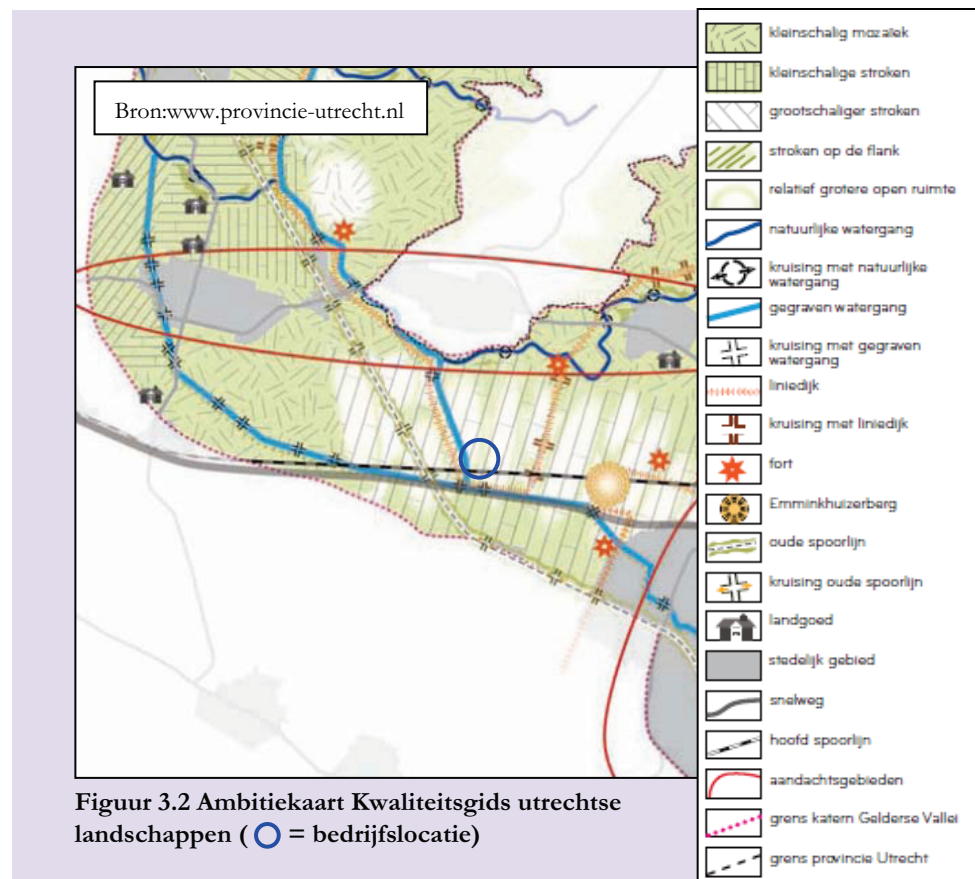
In de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) is tevens aangegeven dat gemeenten bij planontwikkelingen voorwaarden moeten stellen gericht op beschermen en versterken van de in het plangebied voorkomende kernkwaliteiten. Het plangebied ligt in het Landschap Gelderse Vallei. Voor dit landschap wil de provincie de volgende kernkwaliteiten behouden en versterken:

1. Rijk gevarieerde kleinschaligheid;
2. Stelsel van beken, griften en kanalen;
3. Grebbelinie;
4. Overgang van Vallei naar stuwwal (luwe Flank).

Deze kernkwaliteiten hebben in de verschillende deelgebieden van de Gelderse Vallei verschillende accenten. Een uitgebreide beschrijving en handvatten voor het omgaan met de kernkwaliteiten zijn opgenomen in de Kwaliteitsgids voor de Utrechtse Landschappen (zie paragraaf 3.2.2). Bij ontwikkelingen in het landschap van de Gelderse Vallei vindt de provincie het vooral van belang dat de kleinschaligheid, die dit landschap zo aantrekkelijk maakt, behouden wordt. In het verleden zijn al veel kleinschalige landschapselementen verdwenen, waardoor ruimten groter zijn geworden. Ze hebben hun functie verloren en zijn verwijderd. Daarnaast vraagt de provincie aandacht voor het waarborgen, versterken en ontwikkelen van de contrasten in de te onderscheiden deelgebieden van de Gelderse Vallei.

3.2.2. Kwaliteitsgids voor de Utrechtse Landschappen

De Kwaliteitsgids voor de Utrechtse Landschappen is als een belangrijke onderlegger voor de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie (PRS) gehanteerd. De wettelijke borging van de landschappelijke kernkwaliteiten vindt plaats in de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV). Zoals blijkt uit de kwaliteitsgids ligt het plangebied op de overgang tussen het deelgebied mozaïek en deelgebied stroken en behoort tot een gebied met een grootschalige strokenverkaveling (zie figuur 3.2 op de volgende pagina).

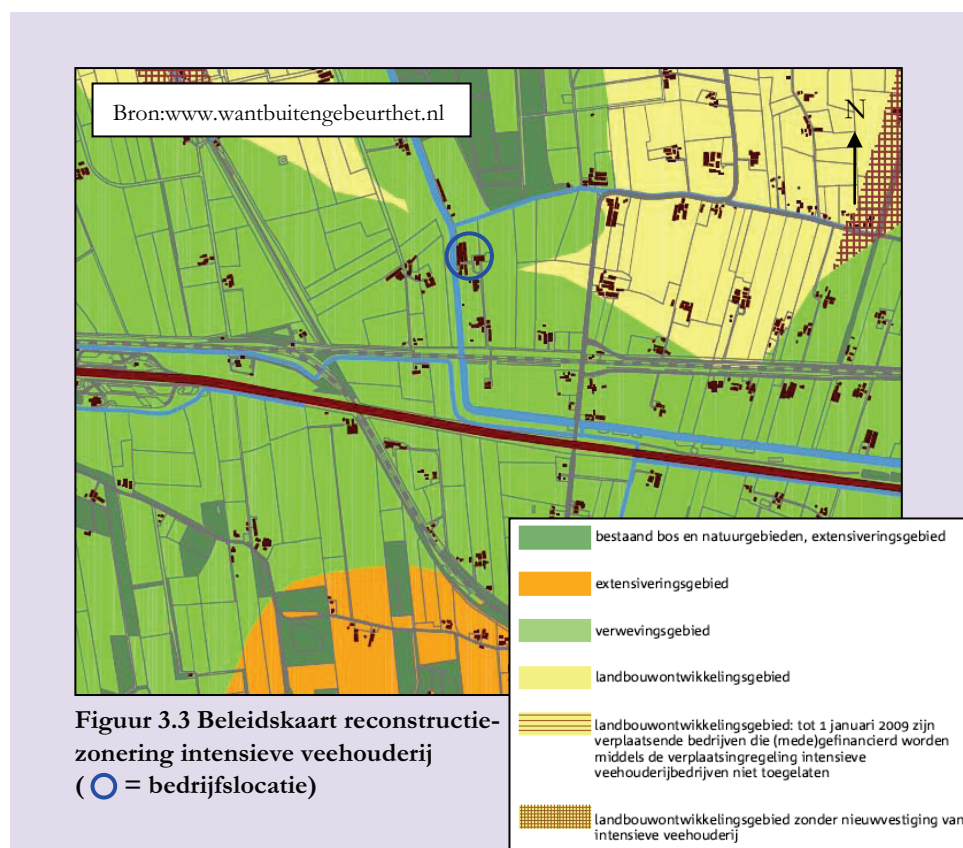
Het landschap van het deelgebied stroken in de Gelderse Vallei vraagt om:

- Verdichting van het landschappelijk raamwerk door:
 - Het intensiever accentueren van agrarische perceelsgrenzen met landschapselementen, zoals houtsingels (voornamelijk els) of knotwilgen;
 - Oude wegen te voorzien van bomen;
 - Het behouden of versterken van meer afwisseling tussen weilanden (voornamelijk grondgebonden landbouw), akkers en bospercelen in het landgebruik;
 - Het stimuleren van de ontwikkeling van nieuwe landgoederen, bestaande uit een hoofdgebouw en bijgebouwen;
 - Uitzondering hierop vormen de inundatievelden langs het valleikanaal, waar het raamwerk grootschaliger is. Dankzij de open ruimten ten opzichte van het omliggende landschap komt de grebbelinie hier goed tot zijn recht;
- Het instandhouden van langgerekte percelen;
- Compacte dorpen of open linten langs wegen;
- Afstemming van bedrijfsvergroting op maat en schaal van het landschap;
- Versterken van grotere, langgerekte ruimten in het landbouwontwikkelingsgebied. Het raamwerk is grootschalig en wordt bepaald door wegbeplanting, erf- en kavelgrensbeplantingen. Bedrijven voegen zich in de schaal van het gebied;
- Een onbeplante snelweg A12 en spoorlijn; beide zijn te gast in het landschap. De grote langgerekte ruimten met kavelgrensbeplantingen loodrecht op de snelweg moeten bepalend zijn voor het landschappelijk beeld.

Bij de landschappelijke inpassing wordt rekening gehouden met de ambities die gelden voor dit deelgebied. Dit is uitgewerkt in hoofdstuk 5.

3.2.3. Reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht-Oost

Op 17 maart 2005 is het Reconstructieplan Gelderse Vallei / Utrecht-Oost “Van wet naar werkelijkheid” in werking getreden. Na bijna vijf jaar waren nieuwe wet- en regelgeving en actuele ontwikkeling reden om het Reconstructieplan nog eens goed tegen het licht te houden. Na flinke discussies in de Reconstructiecommissie heeft dit geleid tot een aantal aanpassingen. Dit is in mei 2010 vastgelegd in de actualisatie van het reconstructieplan. Dit plan moet de problemen die zich voordoen in het landelijk gebied in de concentratiegebieden, grofweg begrensd door de Veluwe, de Randmeren, de A27, de Kromme Rijn en de Nederrijn, integraal aanpakken en moet een goede ruimtelijke structuur bevorderen, in het bijzonder met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie, water, milieu en infrastructuur. Daarnaast moet de reconstructie het woon-, werk- en leefklimaat en de economische structuur verbeteren. De Reconstructiewet schrijft een zonering voor in drie categorieën gebieden, te weten landbouwontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden. Volgens het Reconstructieplan is de locatie aan de Groep 6 gelegen in een verwevingsgebied (zie onderstaande figuur 3.3).

Verwevingsgebieden zijn die delen van het plangebied die niet als extensiverings- of landbouwontwikkelingsgebied zijn aangeduid. Zij vormen de overgangsgebieden tussen de extensiverings- en landbouwontwikkelingsgebieden, waarin sprake is van een sterke verwevenheid van functies. Bij deze verwevenheid kan sprake zijn van accenten die liggen op natuur, landschap en/of water, maar steeds in combinatie met landbouw.

Het beleid voor verwevingsgebieden is gericht op het bevorderen van een passende combinatie van landbouw, natuur, landschap, recreatie, werken en wonen met bijbehorende kwaliteiten. Nieuwvestiging van intensieve veehouderijen is niet toegestaan. In de verwevingsgebieden is uitbreiding van een intensieve veehouderij, binnen de ter plekke beschikbare milieugebruiksruimte, toegestaan. Vergroting van het bouwperceel bij uitbreiding van een intensieve veehouderij kan pas aan de orde zijn wanneer deze uitbreiding door de betreffende gemeente is getoetst aan de ter plaatse van belang zijnde omgevingskwaliteiten (landschap, natuur en/of water). Eventuele vergroting van het bouwperceel wordt in ieder geval beperkt tot een uitbreiding van maximaal 30% van het bestaande bouwperceel. Onder het bestaande bouwperceel wordt mede verstaan 200% van de oppervlakte van de legale agrarische bedrijfsbebouwing die aansluitend op, doch buiten het vigerende agrarische bouwperceel, is gerealiseerd. Bij het onderhavige plan is echter geen sprake van vergroting van het bouwperceel. Het bouwperceel wordt verschoven, maar behoudt de huidige oppervlakte. Bestaande vrijstellingsmogelijkheden in bestemmingsplannen tot verandering van de vorm van een agrarisch bouwperceel waarbij omvang en bouw mogelijkheden gelijk blijven, blijven van kracht.

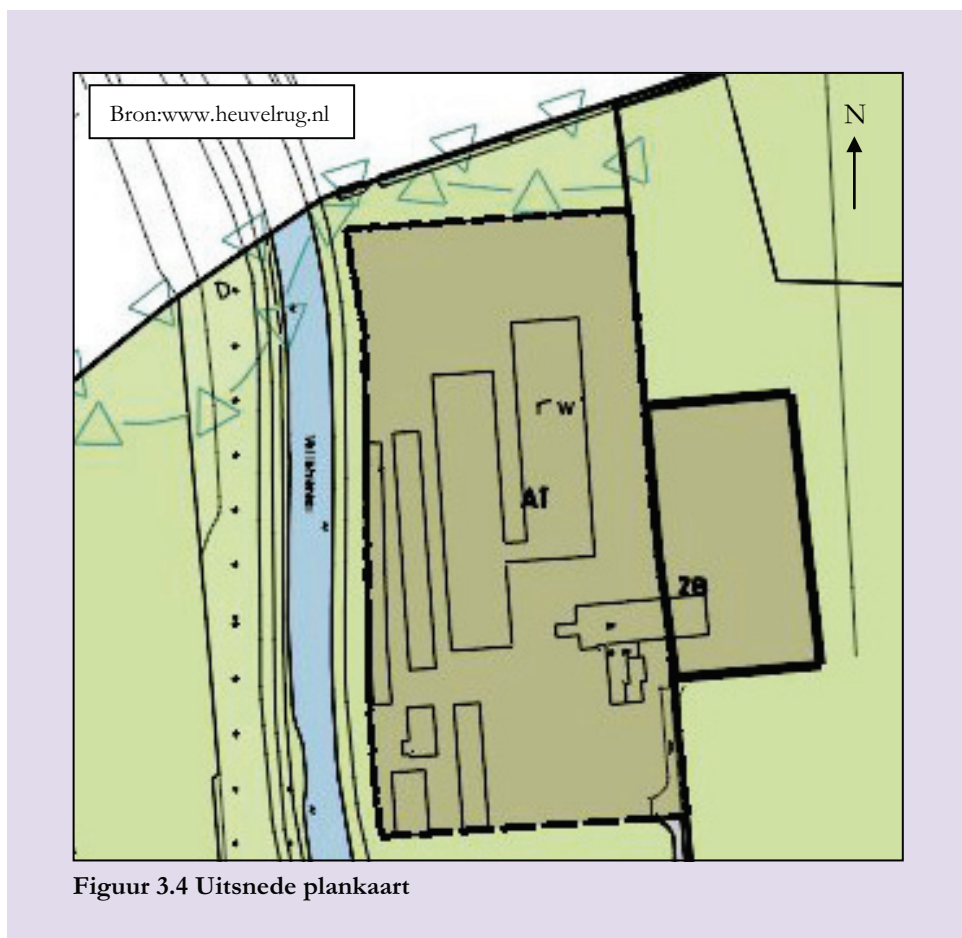
In 2010 hebben Provinciale Staten het Reconstructieplan geactualiseerd. Naar aanleiding van de actualisatie hebben Provinciale Staten besloten om de bedrijven in de verwevingsgebieden onder strikte voorwaarden naast de bestaande uitbreidingsmogelijkheid van 30% de mogelijkheid te geven om het bouwblok van intensieve veehouderijen met nogmaals maximaal 30% uit te breiden. Daarbij is indien aan strikte voorwaarden wordt voldaan (nee, tenzij) een groter bouwblok dan 1,5 ha toegestaan, met een maximum van 2,5 ha.

3.3. Gemeentelijk beleid

3.3.1. Vigerend bestemmingsplan

De locatie aan de Groep 6 in Leersum is voorzien van twee bouwpercelen. Het grootste bouwperceel is gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied Leersum 2005, herziening 2009”. Het tweede bouwperceel is gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied 1995” van de voormalige gemeente Amerongen. Beide bestemmingsplannen hebben de bestemming ‘Agrarisch gebied’. De gronden met deze bestemming zijn onder andere bestemd voor agrarische bedrijvigheid. Binnen de bouwpercelen is tevens intensieve veehouderij toegestaan. Figuur 3.4 op de volgende pagina betreft een uitsnede van de bestemmingsplankaart.

Binnen beiden bouwpercelen mogen uitsluitend de bij één agrarisch bedrijf behorende bebouwing worden gebouwd. Op het bouwperceel gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied Leersum 2005, herziening 2009” is één bedrijfswoning, met daarbij behorende bijgebouwen, toegestaan. Tevens is op dit perceel één recreatiewoning toegestaan. Binnen het tweede bouwperceel, conform het bestemmingsplan “Buitengebied 1995”, is geen bedrijfswoning toegestaan. Binnen de bouwpercelen met op de “Bestemmingskaart” de aanduiding ‘zonder bedrijfswoning’ mag namelijk geen bedrijfswoning worden gebouwd, conform artikel 5, lid 3. Voor bedrijfsgebouwen geldt (op beide bouwpercelen) een maximale goothoogte van 6 meter en een maximale bouwhoogte van 10 meter.

De nieuwe stal overschrijdt aan de noordzijde het bouwperceel gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied 1995” van de voormalige gemeente Amerongen. Dit is duidelijk weergegeven op situatietekening S1 (bijlage 2). Om de ontwikkelingen mogelijk te maken dient dit bouwperceel verschoven te worden. Het gewenste bouwvlak is ingetekend op situatietekening S2 (bijlage 2). Het betreffende bestemmingsplan biedt in artikel 5 lid 15 voor locaties met de bestemming ‘Agrarisch gebied’ een wijzigingsbevoegdheid voor het verschuiven en vergroten van het agrarische bouwperceel, mits:

- a. De noodzaak voor een doelmatige agrarische bedrijfsvoering is aangetoond.
De beoogde uitbreiding is noodzakelijk voor het voortbestaan van het bedrijf aan de Groep 6 in Leersum. Door het vergroten van de veestapel kan het toekomstperspectief van het bedrijf veiliggesteld worden. Dit is reeds in hoofdstuk 2 toegelicht.
- b. Alle bedrijfsbebouwing binnen het bouwperceel gesitueerd blijft.
De gewenste ontwikkeling is niet mogelijk binnen het huidige bouwvlak. Het bouwvlak zal om die reden worden verschoven, maar niet zodanig dat bestaande bebouwing daarbuiten valt. Door de verschuiving wordt ruimte gecreëerd, zodat zowel de bestaande als de nieuwe bebouwing binnen het bouwvlak komt te liggen.

- c. Voor zover betreft op de 'Bestemmingenkaart' als 'kernrandzone' aangeduide gronden, daardoor het leefmilieu op aangrenzende gronden in de woonkern niet onevenredig wordt aangetast.

Het plangebied is niet voorzien van de aanduiding 'kernrandzone'.

- d. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 4, lid 2 (Beschrijving in hoofdlijnen) en in hoofdstuk IV (Bijzondere bepalingen), het plan zodanig te wijzigen, dat de op de 'Bestemmingenkaart' op de gronden als bedoeld in lid 1, aangegeven grens van een bouwperceel elders op die gronden wordt aangegeven, met dien verstande dat de oppervlakte van het bouwperceel door het wijzigen tot ten hoogste 1,25 ha mag worden vergroot.

In artikel 4, lid 2 is aangegeven dat bij verandering en vergroting van agrarische bedrijfsbebouwing ten behoeve van veehouderij tijds dient te worden vastgesteld dat de activiteiten, die zullen plaats vinden in de te bouwen bedrijfsbebouwing ten behoeve van veehouderij, toelaatbaar zullen zijn vanwege hun gevolgen voor het milieu van de omgeving, welke gevolgen in ieder geval betreffen hun ammoniakemissie ten aanzien van de voor verzuring gevoelige elementen die het dichtst bij die bebouwing voorkomen en hun stankbinder ten aanzien van de voor stankbinder gevoelige objecten die het dichtst bij die bebouwing voorkomen, objecten zoals woningen, internaten, verpleeginrichtingen en verblijfs- en dagrecreatieve inrichtingen. De genoemde aspecten worden in het volgende hoofdstuk nader uitgewerkt. Overigens is er geen sprake van vergroting van het bouwperceel.

De verschuiving van het agrarische bouwperceel ter plaatse van de Groep 6 te Leersum wordt gerealiseerd middels gebruikmaking van bovenstaande wijzigingsbevoegdheid. Om de wijziging daadwerkelijk mogelijk te maken is dit wijzigingsplan opgesteld. Het bouwperceel gelegen binnen het bestemmingsplan "Buitengebied Leersum 2005, herziening 2009" blijft ongewijzigd.

Ten noordoosten van het plangebied is een gasleiding gelegen. In de planvoorschriften van het moederplan Buitengebied Amerongen 1995 is ter bescherming van deze gasleiding een beschermingsstrook van 5 meter aan weerszijden van het hart van de gasleiding opgenomen, waarin uitsluitend bouwwerken ten behoeve van deze leiding mogen worden gebouwd. Op kortste afstand van ca. 25 meter tot de aardgastransport leiding wordt een bouwvlak gelegd. De voorgenomen nieuwbouw wordt binnen dit bouwvlak en dus op een ruime afstand van de beschermingsstrook en van de gasleiding zelf gerealiseerd. Daarmee vormt dit aspect geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

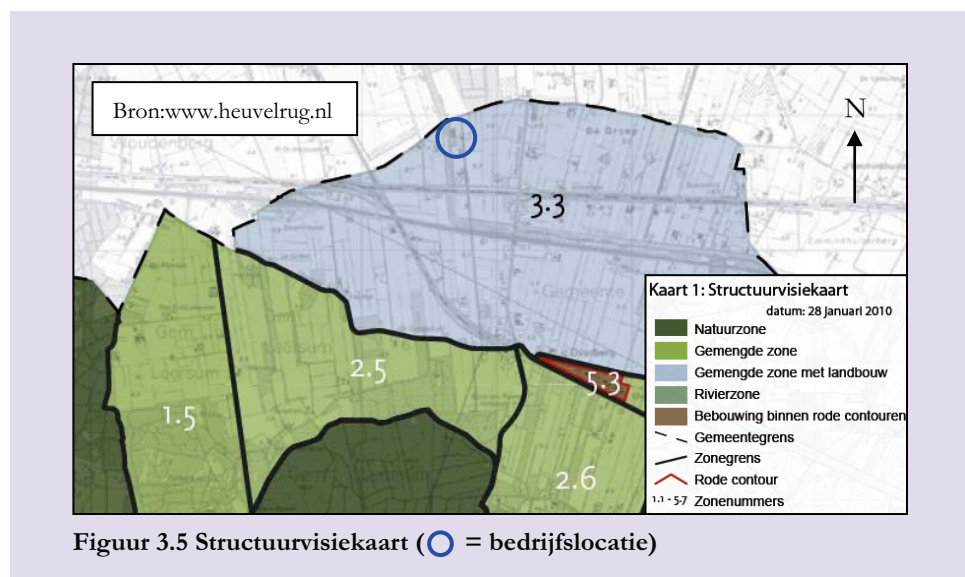
3.3.2. Structuurvisie 'Groen dus Vitaal'

De gemeenteraad heeft op 28 januari 2010 de Structuurvisie van de gemeente Utrechtse Heuvelrug vastgesteld. De structuurvisie geeft de hoofdlijnen van het (ruimtelijk) beleid voor het hele grondgebied van de gemeente Utrechtse Heuvelrug in de periode tot 2030. De ambitie van de gemeente komt tot uiting in het gekozen motto: 'Groen dus vitaal'. Natuur, landschap, cultuurhistorie en archeologie zijn, samen met de sociale kwaliteit van de dorpen, het uitgangspunt. Voor wonen, economische ontwikkeling, sport en recreatie is ruimte als dat in het verlengde van het uitgangspunt gevonden kan worden. Behouden en versterken van de bestaande kwaliteiten is de drager van de vitaliteit van de gemeente. De gekozen ambitie is op twee manieren beleidsmatig uitgewerkt: via zes thema's en via gebiedsgericht beleid. Toekomstige ontwikkelingen worden aan dit beleid getoetst.

Het gebiedsgericht beleid is gekoppeld aan de structuurvisiekaart met kleuren en zones. Op deze kaart worden vier hoofdkeuzes (kleuren) voor het beleid onderscheiden, namelijk:

- Donkergroen – hoofddaccent op natuur;
- Lichtgroen – gemengde zone met duurzame menging van functies;
- Blauw – gemengde zone met een flink aandeel van de agrarische sector en rivierzone;
- Grijs – bestaande dorpskernen en overige gebieden binnen de 'rode' contour.

Binnen de hoofdkeuzes worden meer dan dertig zones onderscheiden waar de hoofdlijn iedere keer net anders uitwerkt. Enkele zones hebben een combinatie van twee kleuren omdat beide hoofdkeuzes daar belangrijk zijn. Het plangebied valt in de 'Gemengde zone met landbouw (3.3)', zoals blijkt uit onderstaande figuur 3.5.

In dergelijke zones heeft de agrarische sector een flink aandeel. Bedrijfseconomische ontwikkelingen moeten aldaar mogelijk blijven, onder de voorwaarde dat geen gebiedsaantasting plaatsvindt. Voor de agrarische sector wil de gemeente toe naar een levensvatbare en duurzame toekomst in een veelzijdig landelijk gebied. Duurzaam betekent daarbij zowel economisch, ecologisch als milieuhygiënisch. Onderhavig plan voldoet hieraan en past binnen de geformuleerde doelstellingen.

3.3.3. Milieubeleidsplan 2009-2012

De Raad heeft in 2009 het 'Milieubeleidsplan 2009-2012' vastgesteld. In het milieubeleidsplan staat wat de gemeente in de periode 2009-2012 op milieugebied wil bereiken en hoe ze dat gaat doen. Het uiteindelijke doel van dit plan is het realiseren van een gezonde, veilige en duurzame leefomgeving in de gemeente. Het Milieubeleidsplan draagt hiertoe bij door:

- Het begrip duurzaamheid te vertalen naar de situatie van de gemeente en daarmee de milieutaakuitvoering voor de lange termijn (2020) richting te geven;
- Expliciet te maken hoe de milieutaakuitvoering verbonden is met andere beleidsterreinen en ambities te benoemen; daar waar relevant gebiedsgericht prioriteiten te stellen;
- De rol van de gemeente expliciet te maken en samenwerking met derden in kaart te brengen;
- Voor de komende vier jaar concrete doelen te stellen, acties te benoemen en de hiervoor benodigde middelen te reserveren;
- De voortgang van het uitvoeringsproces te waarborgen door monitoring en evaluatie.

De gemeente stimuleert bedrijven, waar mogelijk, een energiezuinige bedrijfsvoering na te streven. Bij realisatie van het initiatief wordt aandacht besteed aan het duurzaamheidsaspect. De stal wordt gebouwd volgens de Maatlat Duurzame Veehouderij. Tevens worden bij de bouw niet - uitlogende materialen gebruikt en wordt er ruimte gecreëerd voor infiltratie van hemelwater.

4 Onderzoeken

4.1. Milieu

Middels de aangevraagde omgevingsvergunning wordt zeker gesteld dat geldende normen qua geluid en luchtkwaliteit en andere milieuaspecten niet worden overschreden.

4.1.1. MER-beoordelingsnotitie

De inrichting aan de Groep 6 breidt met 35.000 opfokhennen in volièrehuisvesting uit. Omdat de wijziging ruimschoots onder de drempel van 40.000 dieren blijft, valt het voornemen niet in de categorie ‘aanmeldingsplicht’ vanwege de MER.

4.1.2. Milieuzonering

Het milieubeleid en de daarop gebaseerde regelgeving spelen een belangrijke rol bij het ruimtelijk orderingsbeleid. Beide beleidsterreinen richten zich op de bescherming van de kwaliteit van de (leef)omgeving. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering wordt verstaan: het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast.

De milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand.

De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de lijst gelden ten opzichte van het omgevingstype “rustige woonwijk” dan wel “gemengd gebied”. In dit geval is sprake van een rustige ligging in het buitengebied met weinig verstoring. Uitgegaan kan worden van het omgevingstype “rustige woonwijk”. Volgens de VNG-lijst valt het bedrijf van de aanvrager onder de omschrijving “Fokken en houden van legkippen”, waarvoor de volgende richtafstanden gelden:

- voor het aspect ‘geurhinder’ => 200 meter,
- voor het aspect ‘stofhinder’ => 30 meter,
- voor het aspect ‘geluidhinder’ => 50 meter,
- voor het aspect ‘gevaar’ => 0 meter.

In de directe omgeving van het bedrijf zijn uitsluitend agrarische bedrijfswoningen of woningen bij een voormalige veehouderij gelegen. Binnen een straal van 500 meter zijn geen burgerwoningen of andere gevoelige objecten aanwezig. Voorts stelt dit wijzigingsplan geen nieuwe gevoelige functies voor. Vanuit de milieuzonering bestaan dan ook geen belemmeringen voor onderhavige ontwikkelingen.

4.2. Geurhinder

De geuremissie van een veehouderij moet worden beoordeeld op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Deze wet is op 1 januari 2007 in werking getreden. Met de Wgv geldt nu voor heel Nederland één toetsingskader voor geur, veroorzaakt door dierenverblijven van veehouderijen in het kader van vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer. In de Wgv staan standaard (landelijke) normen voor de geurbelasting, die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). De hoogte van de standaard (landelijke) norm hangt af van het gebied. Bij dit wijzigingsplan moet rekening worden gehouden met deze norm, omdat een overschrijding van deze norm inhoudt dat in beginsel geen goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd.

Voor dieren met emissiefactor geldt dat de belasting van geurgevoelige objecten binnen wettelijk vastgestelde normen moet blijven. De geuremissie van het bedrijf neemt af van 61.227,20 OU/sec (60 stuks jongvee, 2.815 vleesvarkens en 64.000 opfokhennen) naar 33.932,50 OU/sec (15 stuks jongvee, 908 vleesvarkens, 2 paarden en 96.235 opfokhennen). Het gevolg is een verbetering van het woon- en leefklimaat.

Voor dieren zonder emissiefactor geldt een vaste afstand tot geurgevoelige objecten (gemeten vanaf het emissiepunt). Tot geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom moet een afstand van 100 meter gerekend worden. Voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom volstaat 50 meter. In onderhavig geval kan ruimschoots aan deze afstanden worden voldaan. Volgens de Wgv geldt een minimaal in acht te nemen afstand tussen de dichtstbijzijnde gevel van een stal waarin dieren worden gehouden en de gevel van het dichtstbijzijnde geurgevoelige object. Tot geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom moet een afstand van 50 meter gerekend worden. Voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom volstaat 25 meter. In onderhavig geval kan ruimschoots aan deze afstanden worden voldaan. Uitgangspunt is verder dat indien de afstand tussen een mestopslag en woningen van derden 50 meter is, dit voldoende is om geurhinder te voorkomen. De mestplaat is op voldoende afstand van woningen van derden gelegen.

4.3. Luchtkwaliteit

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Eén van de eisen is een maximumwaarde voor de hoeveelheid fijn stof die zich in de lucht bevindt. Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. Deze gegevens dateren uit 2011. De achtergrondconcentratie van fijn stof (PM10) in de omgeving van de Groep is circa 28,6 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40,0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ bedragen.

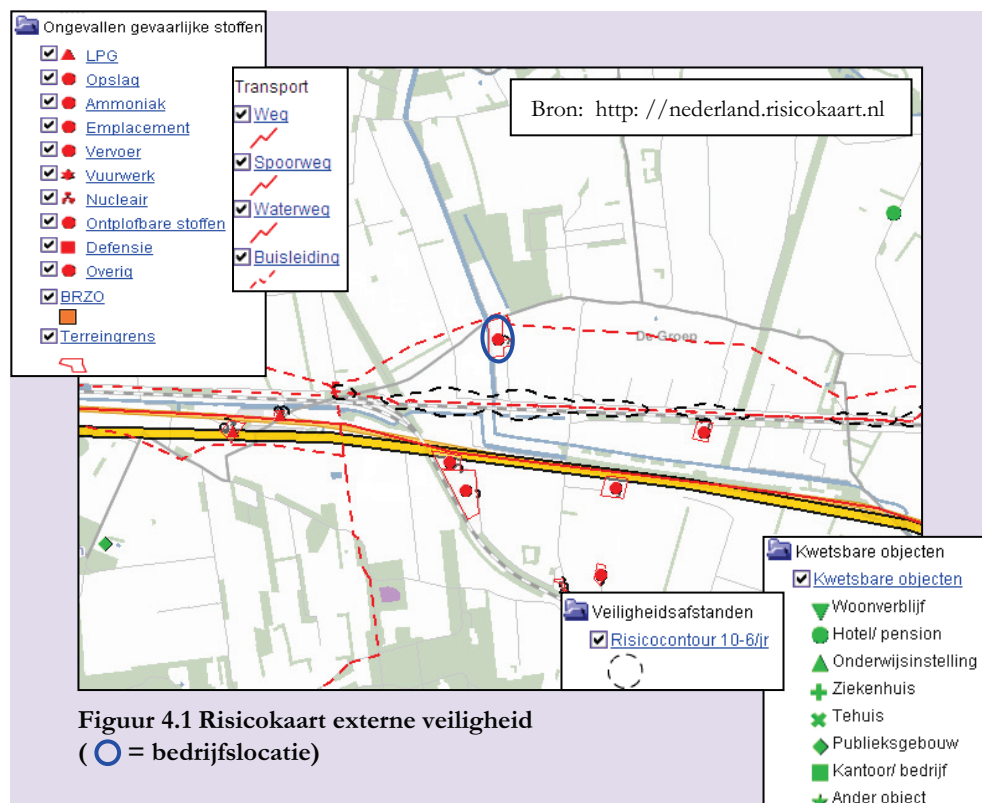
De geproduceerde hoeveelheid fijn stof is afhankelijk van het aantal gehouden dieren en het toegepaste huisvestingssysteem. Op dit moment is de uitstoot van fijn stof (60 stuks jongvee, 2.815 vleesvarkens en 64.000 opfokhennen) 1.894,235 kg per jaar. Wanneer de nieuwe stal en de aanpassingen zijn gerealiseerd, neemt de totale uitstoot van fijn stof toe. De uitstoot wordt dan 2.536,544 kg per jaar (15 stuks jongvee, 908 vleesvarkens, 2 paarden en 96.235 opfokhennen). Er is dus sprake van een toename van fijn stof. Door het toepassen van volièrehuisvesting wordt de emissie echter beperkt ten opzichte van de traditionele huisvestingssystemen. Agrarisch Bedrijf Van den Berg komt hiermee tevens tegemoet aan zowel de eis van het Besluit Huisvesting alsook aan de maatschappelijke wens om diervriendelijke huisvesting toe te passen.

De fijn stofverspreiding wordt berekend met het verspreidingsmodel ISL3a. In bijlage 3 zijn de resultaten van de fijn stofberekening opgenomen. Daaruit blijkt dat de wettelijke norm van 40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ niet overschreden wordt. Ook de drempelwaarde (35 dagen) voor het gemiddeld aantal overschrijdingen van de grenswaarde van 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor 24-uurgemiddelden over 5 jaar wordt niet overschreden. Ook voor wat betreft fijn stof is sprake van een goed woon- en leefklimaat.

4.4. Externe veiligheid

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij om de risico's die verbonden zijn aan opslag, vervoer en gebruik van gevaarlijke stoffen. Op het bedrijf worden dieselolie en propaangas opgeslagen. De opslagvoorzieningen voor (diesel)olie moeten voldoen aan de eisen zoals gesteld in de PGS 30 en die voor propaan aan de eisen in het Activiteitenbesluit. Ter bestrijding van een beginnende brand zijn brandblusmiddelen aanwezig. Verder worden op het bedrijf geen gevaarlijke stoffen opgeslagen.

De Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) heeft tot doel de risico's te beperken die gerelateerd zijn aan externe veiligheid. Het BEVI legt grenswaarden vast die moeten worden toegepast bij het verlenen van vergunningen in relatie tot ruimtelijke ordening. Het Besluit bevat normen voor de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden. Maar het Besluit bepaalt ook wat in de directe omgeving mag worden gebouwd. Daarnaast regelt het Besluit dat overheden moeten motiveren welk risico zij in de omgeving van risicovolle inrichtingen accepteren. Zoals blijkt uit figuur 4.1 op de volgende pagina zijn er vanuit de omgeving een aantal risico's, waar eventueel rekening mee gehouden dient te worden.

Op een afstand van circa 600 meter ten zuiden van de bedrijfslocatie ligt het dichtstbijzijnde risico, vallend in de categorie ‘Overig’. Ook het bedrijf van Van den Berg zelf wordt aangeduid als risicobedrijf, vallend in deze categorie. Op het bedrijf wordt namelijk bovengronds propaan opgeslagen in een tank die 12.000 liter kan bevatten. De opslagvoorziening voor propaan voldoet aan de eisen in het Activiteitenbesluit. De categorie “Overig” bevat bedrijven die niet als aparte categorie zijn benoemd, maar ook bedrijven waarbij de kans bestaat dat bij een ongeval gewonden en/of doden vallen buiten de terreingrens. De eindverantwoordelijke voor de omgevingsvergunning (meestal de gemeente) moet aangeven voor welke situaties dat geldt.

De risicolocaties hebben een risicocontour. Een risicocontour (ofwel plaatsgebonden risico) geeft aan hoe groot in de omgeving de overlijdenskans is door een ongeval met een risicobron: binnen de contour is het risico groter, buiten de contour is het risico kleiner. Het plaatsgebonden risico (PR) is de berekende kans per jaar, dat een persoon overlijdt als rechte reeks gevolg van een ongeval bij een risicobron, aangenomen dat hij op die plaats permanent en onbeschermd verblijft. Het plaatsgebonden risico wordt gebruikt bij de toetsing of een risicovolle activiteit op een bepaalde plek mag plaatsvinden en wat in de directe omgeving ervan gebouwd mag worden.

De geldende regels zijn vastgelegd in het Besluit milieukwaliteitseisen Externe veiligheid inrichtingen en in de nota Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen. In het plaatsgebonden risico zijn in het kort twee verschillende kansen verwerkt:

- De kans dat er daadwerkelijk een zwaar ongeval of ramp, zoals het ontsnappen van een gevaarlijke stof, plaatsvindt.
- De kans dat een persoon daadwerkelijk overlijdt als gevolg van dit zwaar ongeval of ramp.

Bij een plaatsgebonden risico van 10⁻⁶, zoals geldt voor de Groep 6, is de kans dat er daadwerkelijk een zwaar ongeval plaatsvindt 1 op de miljoen. Wegens dit soort relatief grote overlijdenskansen mogen er binnen de contour van 10⁻⁶ in principe geen kwetsbare objecten staan. Kwetsbare objecten zijn woningen, gebouwen waarin zich veel mensen kunnen bevinden en gebouwen waar niet-zelfredzame mensen aanwezig zijn (zieken, bejaarden, kinderen). Op de kaart staan bijvoorbeeld kinderdagverblijven, ziekenhuizen, hotels met meer dan 10 bedden, of hoge gebouwen met meer dan 25 verdiepingen. Verder geldt in dit geval een risicoafstand van 25 meter. Binnen een afstand van 25 meter rondom de propaangastank is geen sprake van andere bebouwing dan de bedrijfsgebouwen. Het bedrijf is bereikbaar via een verharde toegangsweg, van voldoende breedte. Dat betekent dat het bedrijf goed bereikbaar is in geval van calamiteiten. Aan de westzijde van het bedrijf loopt het Valleikanaal. Dit kanaal kan dienen als secundaire bluswatervoorziening. Er is namelijk te allen tijde water in het Valleikanaal aanwezig en het water kan op zeer korte afstand (minder dan 10 meter) benaderd worden door een blusvoertuig.

Daarnaast blijkt uit de risicokaart dat in de nabijheid van de bedrijfslocatie enkele gastransportleidingen, de spoorlijn Arnhem – Utrecht en de snelweg A12 zijn gelegen. De contouren van deze transportroutes liggen niet over het plangebied. De bedrijfslocatie aan de Groep 6 is op voldoende afstand gelegen. Met het voorgenomen initiatief zal er geen kwetsbaar object binnen de risicocontour worden gerealiseerd. De aspecten ‘externe veiligheid’ en ‘elektromagnetische straling’ vormen derhalve geen belemmering voor het plan.

4.5. Verkeer en parkeren

De parkeernorm voor een agrarisch bedrijf is 0,8 parkeerplaats per 100 m² brutovloeroppervlak (minimale parkeernorm, buitengebied, niet stedelijk), uitgaande van een arbeids- en bezoekersextensief bedrijf. De toegevoegde parkeerbehoefte komt hierdoor op 12 parkeerplaatsen. Deze behoefte wordt op eigen terrein gerealiseerd. Gezien het grote eigen terrein is dit op het bedrijf aan de Groep 6 geen probleem. De bestaande erfverharding zal uitgebreid worden naar de voor- en achterzijde van de nieuw te bouwen stal. De nieuwe bebouwing, de mestopslagcontainer en de voersilo's moeten bereikt kunnen worden voor de noodzakelijke aan- en afvoer. Bovendien worden op deze wijze de draaicirkels van de voertuigen die op het bedrijf moeten laden, lossen en parkeren op eigen terrein gerealiseerd.

Voor de ontsluiting van het bedrijf wordt op dit moment gebruik gemaakt van één inrit vanaf de Groep. Voor de ontsluiting van de nieuwe stal wijzigt dit niet. Deze inrit wordt gebruikt voor de aan- en afvoer van dieren, de aanvoer van voer en de afvoer van mest. Het bedrijf wordt verlaten via de Groep, een weg met voldoende breedte. Deze weg heeft een erfontsluitingsfunctie en is afgesloten voor doorgaand verkeer. Het perceel is te bereiken zonder (kwetsbare) dorpskommen te doorsnijden. Na circa 300 meter in zuidelijke richting sluit de Groep aan op de Heuvelsesteeg. Via deze weg kan de N224 of N226 bereikt worden. Verkeerskundig leidt dit niet tot problemen. De geluidsbelasting als gevolg van de bij het bedrijf behorende verkeersbewegingen wordt toegelicht in de volgende paragraaf.

4.6. Geluidhinder

In de Wet geluidhinder (WGH) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaaï, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft echter het realiseren van een stal ten behoeve van het opfokken en houden van leghennen. Dit gebouw kan niet aangemerkt worden als geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder. Derhalve vormt het aspect geluidhinder geen belemmering voor de realisering van het onderhavige plan.

Als gevolg van de nieuwbouw van de pluimveestal wijzigt het aantal geluidsbronnen en verkeersbewegingen. Het gaat hier echter om vergelijkbare geluidsbronnen en bewegingen die reeds op het bedrijf aanwezig zijn c.q. plaatsvinden. Er is sprake van een toename in het aantal dieren. Dat betekent dat ook de transporten van dieren, voer, kadavers en mest toenemen. Er zal getracht worden vollere vrachtwagens te gebruiken, waardoor het aantal extra verkeersbewegingen beperkt wordt. Bovendien worden de ventilatoren in de eindgevel van de nieuwe stal geplaatst, op de grootst mogelijke afstand van naburige woningen.

Daarnaast zal er sprake zijn van wijziging van los- en laadplaatsen. Omdat de bewegingen verspreid over de week plaatsvinden en niet gelijktijdig met andere activiteiten, zal de invloed hiervan op de geluidsbelasting voor omwonenden gering zijn. In het kader van een nieuwe omgevingsvergunning zal nader onderzoek worden uitgevoerd naar de optredende geluidsbelasting op geluidsgevoelige objecten. Op basis van dit onderzoek zullen geluidsvoorschriften in de omgevingsvergunning worden opgenomen, waarbij een goed woon- en leefklimaat in de omgeving is gegarandeerd.

4.7. Bodem

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op bescherming van de bodem voorgeschreven.

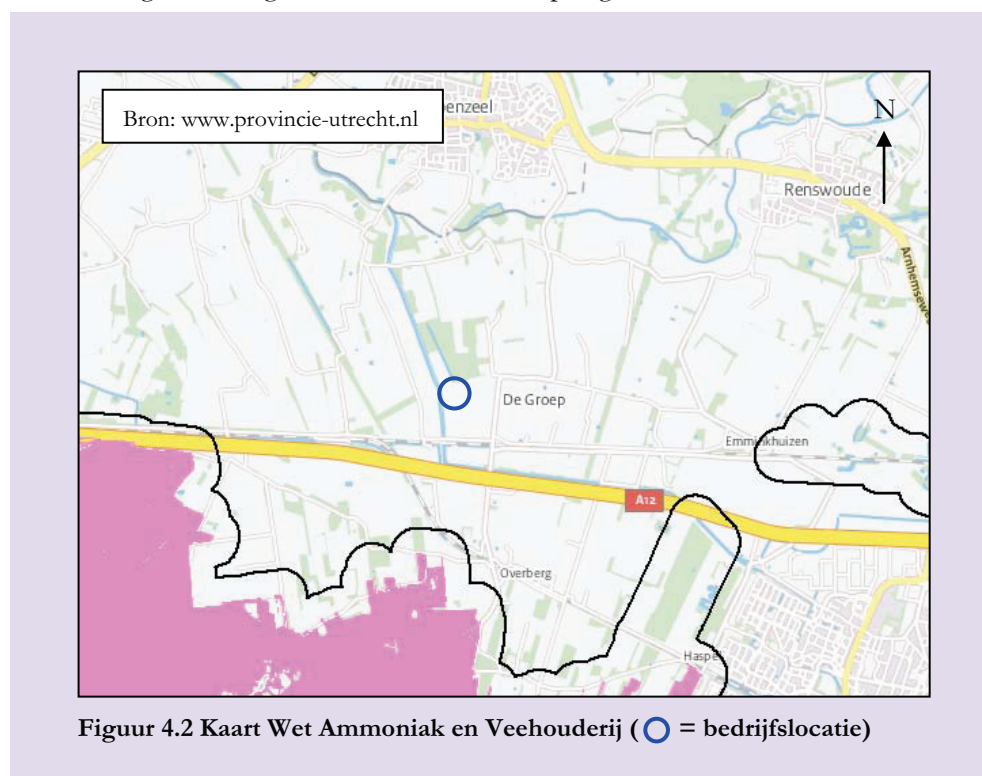
Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor een stal is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek in het kader van de omgevingsvergunning (bouwen) is voor de oprichting van dit bouwwerk dus niet verplicht. Indien in de nieuwe stal bodembedreigende activiteiten zullen plaatsvinden, dan zal mogelijk wel een (aanvullend) nulsituatie-onderzoek moeten worden uitgevoerd, gericht op deze activiteiten. Bovendien geldt dat voor het te bebouwen perceel dat er altijd sprake is geweest van een onbebouwd terrein, waarbij de grond is gebruikt als akkerland of weiland. Het perceel is niet opgehoogd en er is geen sprake van een afvalwaterlozing dat via dat perceel loopt. Bovendien is er geen ondergrondse brandstofopslag aanwezig geweest. Geconcludeerd kan worden dat de nieuwbouwlocatie als 'onverdacht' kan worden aangemerkt. Er zijn geen gedempte sloten bekend en de locatie ligt niet binnen een Wbb (Wet bodembescherming)-locatie.

De bodem ter plaatse van het bedrijf is opgebouwd uit zandgrond. Ten behoeve van de nieuwbouw zullen graafwerkzaamheden plaatsvinden. De grond die hierbij vrijkomt, wordt elders op het perceel gebruikt om hoogteverschillen te vereffen. Van toepassing hierbij is het Besluit bodemkwaliteit. Dit besluit bevat ook regels over het toepassen van grond binnen het eigen perceel. Grond mag op het eigen terrein alleen 'nuttig' worden hergebruikt. Vereffen van het terrein is in principe toegestaan. Aangezien sprake is van zandgrond, is het uitvoeren van sonderingen waarschijnlijk niet nodig. Voor de omgevingsvergunning wordt het plan nader constructief onderbouwd.

4.8. Ammoniak

Middels de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) worden natuurgebieden die gevoelig zijn voor verzuring (de zogenoemde zeer kwetsbare gebieden) beschermd tegen de uitstoot van ammoniak door veehouderijen. De wet is er in hoofdzaak op gericht om oprichting/uitbreiding/wijziging van veehouderijen tegen te gaan, indien de stallen van het bedrijf geheel of gedeeltelijk zijn gelegen in een zeer kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rondom het zeer kwetsbare gebied. De Wav geeft overigens aan dat uitbreiding/wijziging van een veehouderij binnen de zone van 250 meter is toegestaan, mits de vergunde ammoniakemissie niet wordt overschreden.

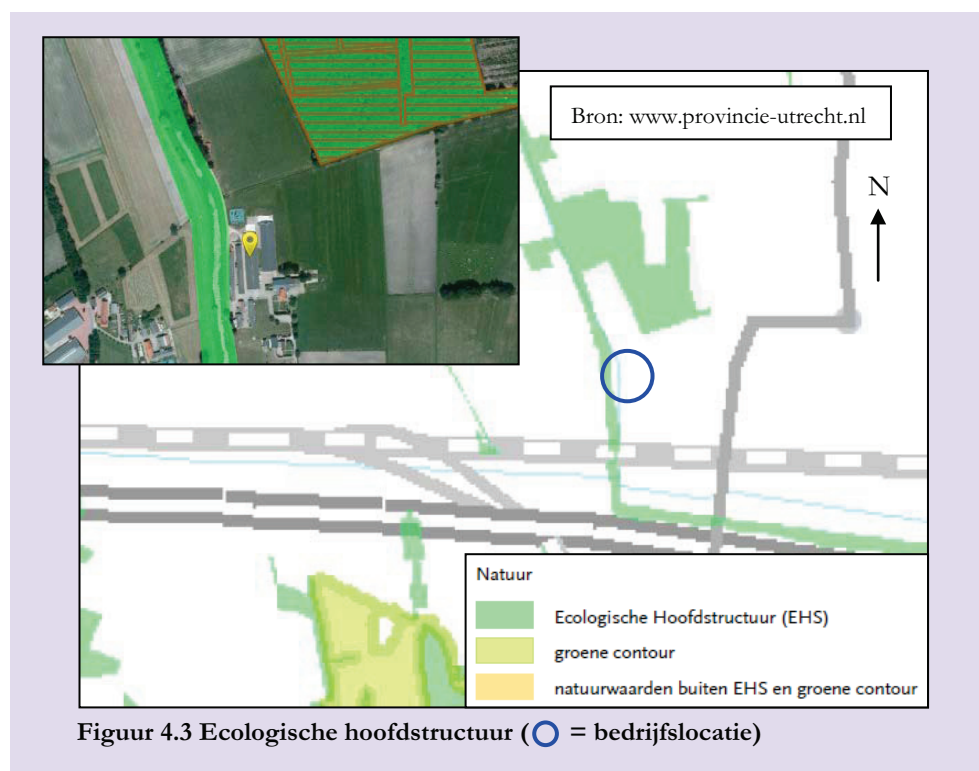
Zoals uit figuur 4.2 blijkt, is het bedrijf van Van den Berg niet gelegen in een zeer kwetsbaar gebied of op een afstand van minder dan 250 meter tot een dergelijk gebied. De Wet ammoniak en veehouderij vormt dan ook geen belemmering voor de verschuiving van het agrarisch bouwvlak in het plangebied.

4.9. Ecologie

4.9.1. Gebiedsbescherming

Om de gewenste ecologische duurzaamheid te bereiken, is er gekozen voor de realisatie van een ruimtelijk stabiele, duurzaam te behouden Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het streven is de EHS in 2018 te voltooien. De EHS bestaat uit een netwerk van bestaande en nog te ontwikkelen natuurgebieden, tussenliggende agrarische gebieden met natuurwaarden en verbindingen daartussen. In de omgeving van het bedrijf zijn enkele natuurgebieden en ecologische verbindingzones gelegen (zie figuur 4.3). De nieuwe stal wordt gerealiseerd op een afstand van circa 100 meter van het noordoostelijk gelegen bosgebied. Gezien deze afstand ontstaat er geen versnippering van het samenhangende netwerk en wordt de ecologische functie niet aangetast. Bovendien zullen de effecten van het bedrijf zoals onder andere geluid, licht, geur en fijn stof geen schade toebrengen aan het gebied.

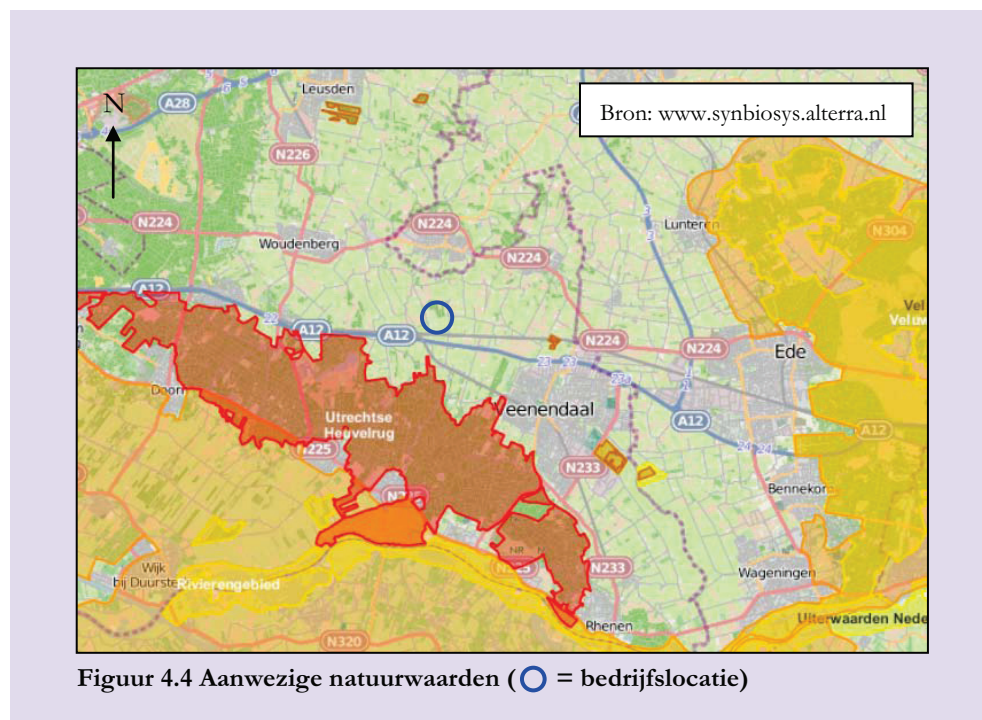

Nederland kreeg in 1967 voor het eerst een Natuurbeschermingswet. Deze wet maakte het mogelijk om natuurgebieden en soorten te beschermen. Op den duur voldeed de wet niet meer aan de eisen die internationale verdragen en Europese verordeningen stellen aan natuurbescherming. Daarom is in 1998 een nieuwe Natuurbeschermingswet gemaakt die alleen gericht is op gebiedsbescherming. De bescherming van soorten is geregeld in de Flora- en faunawet (zie paragraaf 4.9.2).

De Natuurbeschermingswet 1998 is op 1 oktober 2005 gewijzigd. Sindsdien zijn de bepalingen vanuit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. De volgende gebieden worden aangewezen en beschermd op grond van de Natuurbeschermingswet:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden),
- beschermde natuurmonumenten,
- wetlands.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied (zie gele gebieden in figuur 4.4), een habitat- en vogelrichtlijngebied, betreft de 'Uiterwaarden Neder-Rijn'. Dit gebied is gelegen op circa 6,3 km ten zuiden van het bedrijf. Het beschermde deel van de Amerongse Bovenpolder bevat een hoge uiterwaard waar soortenrijke glanshaverhooilanden voorkomen. De overgangen naar de hogere zandgronden zijn van speciale betekenis vanwege de hier voorkomende randen met restanten hardhoutoibos. Het is een belangrijk broedgebied voor soorten van natte, ruige graslanden (porseleinhoen, kwartelkoning) en een belangrijk rust- en foerageergebied voor kleine kwaan, kolgans, meerkoet en kievit. Daarnaast is het gebied van enig belang voor soorten van bosrijke watergebieden met voldoende vis (ijsvogel) en voor de fuut, aalscholver, grauwe gans, brandgans, smient, kraakeend, pijlstaart, slobend, tafeleend, kuifeend, nonnetje, grutto en wulp. Voor de kievit is het één van de belangrijkste pleisterplaatsen. Dit gebied is in ontwerp door de minister van LNV (nu EL&I) op 10 september 2008 gepubliceerd. Het ontwerp aanwijzingsbesluit heeft van 11 september tot en met 22 oktober 2008 ter inzage gelegen. Het gebied is nog niet definitief aangewezen.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied wat wel definitief aangewezen is (op 30 december 2010), is het 'Kolland en Overlangbroek'. Dit betreft een habitatrichtlijngebied op circa 7,1 km ten zuidwesten van het bedrijf. Het zijn twee landgoederen in het stroomgebied van de Kromme Rijn tussen Wijk bij Duurstede en de Utrechtse heuvelrug. Het gebied is onderdeel van een kleinschalig cultuurlandschap waar actief beheerde essenhakhoutbosjes voorkomen. Dit essenhakhout op voedselrijke kleigronden in het rivierengebied vormt een in Europees opzicht uitermate zeldzaam bostype met een grote rijkdom aan paddestoelen en epifytische mossen en korstmossen.

In de directe nabijheid van het bedrijf aan de Groep 6 ligt nog een beschermd natuurmonument, namelijk het 'Meeuwenkampje'. Dit betreft een gebied van circa 49 hectare waar nog restanten van uitgestrekte blauwgraslanden in de Gelderse vallei te vinden zijn. Dit gebied ligt op circa 4,1 km ten oosten van de bedrijfslocatie.

Nederland kent twintig Nationale Landschappen. Deze gebieden hebben een unieke combinatie van cultuurhistorische en natuurlijke elementen. Daarmee vertellen ze het verhaal van het Nederlandse landschap. De Nationale Landschappen worden gekenmerkt door een bijzondere samenhang tussen landschapselementen als natuur, reliëf, grondgebruik en bebouwing. Door het aanwijzen van Nationale Landschappen wil de overheid het typische Nederlandse landschap behouden. Nationale Landschappen worden beschermd op grond van hun archeologisch of cultuurhistorisch waardevolle eigenschappen. Het bedrijf is niet gelegen in een Nationaal Landschap (zie licht oranje gebieden in figuur 4.4). Het dichtstbijzijnde Nationale Landschap is het “Rivierengebied” op circa 6,0 km ten zuidwesten van de bedrijfslocatie.

Nationale Parken (natuurparken), de rode gebieden in figuur 4.4, zijn de meest waardevolle natuurgebieden van Nederland. In Nederland is een Nationaal Park een natuurgebied van tenminste duizend hectare, met een karakteristiek landschap en bijzondere planten en dieren. Het beheer van een Nationaal Park is gericht op natuurbehoud en –ontwikkeling, natuurgerichte recreatie, educatie en voorlichting, en op onderzoek. Naast natuurparken vormen ook kustgebieden en bosgebieden een belangrijk onderdeel van de Nederlandse natuur. De genoemde gebieden worden alleen beschermd wanneer zij tevens zijn aangewezen op grond van natuurbeschermende regelgeving. Het dichtstbijzijnde Nationale Park is “Utrechtse Heuvelrug” op circa 1,1 km ten zuiden van de bedrijfslocatie.

Wetlands zijn waterrijke gebieden, bijvoorbeeld moerassen of veengebieden. Deze natuurgebieden hebben belangrijke functies, onder andere voor trekvogels, vissen en andere waterdieren. Wetlands en de planten- en diersoorten die erin leven, worden beschermd door het Ramsar Verdrag uit 1971. Sinds de wijziging van de Natuurbeschermingswet valt de bescherming van wetlands onder deze wet. In de omgeving van Agrarisch Bedrijf Van den Berg zijn geen wetlands gelegen.

Gezien de afstanden tot de hiervoor genoemde gebieden zijn er geen negatieve effecten op deze gebieden te verwachten als gevolg van de ontwikkelingen op het Agrarische Bedrijf Van den Berg. Er is echter wel sprake van een geringe toename van de ammoniakemissie van het bedrijf. Dat betekent ook een toename van de ammoniakdepositie op de genoemde natuurgebieden.

Voor onderhavig bedrijf geldt dat het een zogenaamde interim uitbreider is. Dit zijn de bedrijven waarvoor tussen 7 december 2004 en 18 februari 2011 een vergunning krachtens de Wet milieubeheer is verleend. Voor de groep van interim uitbreiders zal de provincie een voorziening treffen. Deze voorziening zal naar verwachting bestaan uit een saldering die wordt uitgevoerd door de provincie. Op grond van de datum 7 december 2004 bedraagt het emissieplafond 2.667,50 kg NH₃. Op grond van een later verleende vergunning (22 februari 2008) bedraagt het plafond 8.136,30 kg NH₃. Nu de aangevraagde ammoniakemissie (7.827,05 kg) boven het emissieplafond van 2004 ligt, zal (middels de provinciale depositiebank) de toename van ammoniakdepositie op de verschillende gebieden gecompenseerd moeten worden. Middels een melding is deze saldering aangevraagd bij de provincie Utrecht. Middels de saldering wordt de toename van ammoniakdepositie op het gebied teniet gedaan waardoor geconcludeerd kan worden dat het initiatief geen significant negatieve gevolgen heeft voor de hiervoor genoemde natuurgebieden. Er heeft reeds uitvoerig overleg met de provincie Utrecht plaatsgevonden. De provincie heeft geadviseerd om eerst de Nb-wet procedure te doorlopen, in ieder geval tot en met de beslissing over een salderingsmogelijkheid, om duidelijkheid te verkrijgen over de uitvoerbaarheid van het initiatief.

Op 12 februari 2013 heeft de provincie Utrecht besloten om de aangevraagde vergunning op grond van artikel 16 en 19d, eerste lid van de Natuurbeschermingswet 1998 te verlenen (zie bijlage 4). Tevens heeft zij besloten in te stemmen met het verzoek om saldering en de depositierechten te onttrekken aan de depositiebank op 8 februari 2013 ten behoeve van deze saldering (zie eveneens bijlage 4).

Het kabinet wil de Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet 1998 en de Boswet samenvoegen tot de nieuwe Wet natuurbescherming. Dit moet de regeldruk voor bedrijven en burgers verminderen. De belangrijkste onderdelen uit het wetsvoorstel zijn:

- De nieuwe wet beschermt 945 soorten planten en dieren.
- Jacht is alleen toegestaan op basis van een 'afschotplan'. In het afschotplan staat hoeveel dieren per jaar mogen worden geschoten. Ook moeten jagers deel uitmaken van een lokale wildbeheereenheid.
- Doordat 3 wetten opgaan in 1 wet, kan de vergunningverlening sneller verlopen. Daardoor dalen de administratieve lasten voor burgers en ondernemers met € 1,3 miljoen.
- Provincies krijgen meer natuurtaken. Zo gaat de provincie voortaan bepalen in hoeverre economische activiteiten de natuur belasten, Veroorzaken beschermde dieren schade, dan handelt de provincie eventuele verzoeken om schadevergoeding af. Verder gaan provincies de beheerplannen vaststellen voor Natura-2000 gebieden.
- Voor eenvoudige activiteiten (bijvoorbeeld uitdunnen struiken, troep opruimen) is een meldplicht voldoende. Voor activiteiten die mogelijk schadelijk zijn voor de natuur, geldt de huidige vergunningplicht.
- De overheid moet binnen 13 weken beslissen over een vergunningaanvraag. Is die termijn verstreken, dan wordt de vergunning automatisch verleend.

Het gaat hier om beleid dat nog niet is vastgesteld. De Tweede en Eerste Kamer behandelen het wetsvoorstel Natuurbescherming naar verwachting in 2013. De nieuwe Wet Natuurbescherming gaat naar verwachting medio 2014 in.

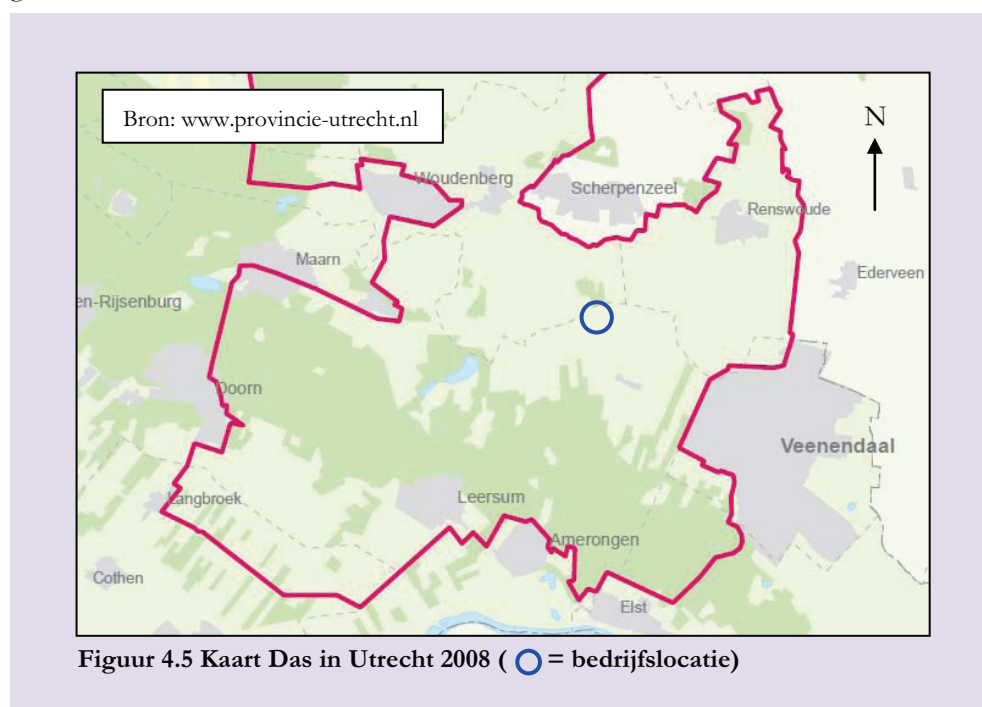
4.9.2. Soortbescherming

Soortbescherming wordt gewaarborgd door de Flora- en Faunawet. Deze wet is op 1 april 2002 in werking getreden en beschermt inheemse dier- en plantensoorten waarbij onderscheid wordt gemaakt in verschillende beschermingscategorieën. Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan de Flora- en Faunawet noodzakelijk. In deze wet wordt onderscheid gemaakt in drie tabellen beschermde soorten: tabel 1-soorten (niet bedreigd), tabel 2-soorten (beschermde) en tabel 3-soorten (strikt beschermd). Voor tabel 1-soorten geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkelingen en bestendig beheer, onderhoud of gebruik.

De nieuwbouw wordt gerealiseerd op gronden die nu in gebruik zijn als erf en grasland. Voor de uitvoering hoeven geen opstallen gesloopt te worden. Wel worden drie eiken verwijderd. Deze worden echter weer herplant in een nieuwe bomenrij aan de oostzijde van de stal. Op deze wijze wordt nieuw leefgebied, nestgelegenheid en voedsel aan planten en dieren geboden. In het gebied komen veel konijnen en hazen voor. Op grond van de landschapsstructuur mag verder worden aangenomen dat kleine zoogdieren, zoals marters, muizen en spitsmuizen vrij algemeen voorkomen. Het gaat hier echter niet om beschermde soorten. Ook van vleermuizen komen alleen de algemene soorten voor. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat er beschermde soorten, gezien de habitateisen, worden verstoord of vernietigd door de geplande activiteiten.

Aangezien er op het bedrijf sprake is van veel menselijke activiteiten zullen er in de nabije omgeving van de nieuwe bebouwing geen vogels broeden en/of verblijven in het veld. Bovendien zijn de agrarische bedrijfslocatie en de aangrenzende gras- en bouwlanden altijd intensief gebruikt. Bij de initiatiefnemer is geen informatie bekend over de aanwezigheid van bedreigde plant- en diersoorten op de locatie. Mede op basis van visuele waarnemingen zijn er geen verdere aanwijzingen dat binnen het plangebied beschermde flora of verblijfs-, rust- of voortplantingsplaatsen van beschermde dieren aanwezig zijn. Gezien het huidige agrarische gebruik en de situering van het gebied ligt dit ook niet voor de hand. Bij de realisering van het initiatief zijn geen schadelijke effecten op kritische inheems bedreigde soorten te verwachten in het plangebied dan wel op hun duurzaam leefgebied. Ontheffing in het kader van de Flora- en Faunawet wordt derhalve niet nodig geacht.

In figuur 4.5 is met een rode lijn het leefgebied van de das weergegeven. Daaruit blijkt dat Agrarisch Bedrijf Van den Berg is gelegen binnen een dergelijk gebied. Het plangebied speelt geen significante rol bij het voortbestaan van de aanwezige dassengroep(en). Door de nieuwbouw van de stal zal er echter wel potentieel foerageergebied verloren gaan. Overigens is er rond de bestaande stallen veelvuldig sprake van menselijke activiteiten. Het is dan ook niet de verwachting dat er ter plaatse van de nieuwbouw dassen aanwezig zullen zijn. Bovendien begint meteen ten oosten van de nieuwbouw het weiland. Aan deze zijde wordt geen bestrating aangelegd. Zo wordt het verlies aan foerageergebied beperkt. Rond het plangebied worden bomen en struiken aangeplant, waardoor weer beschutting en voedsel aan de dassen kan worden geboden.

Figuur 4.5 Kaart Das in Utrecht 2008 (○ = bedrijfslocatie)

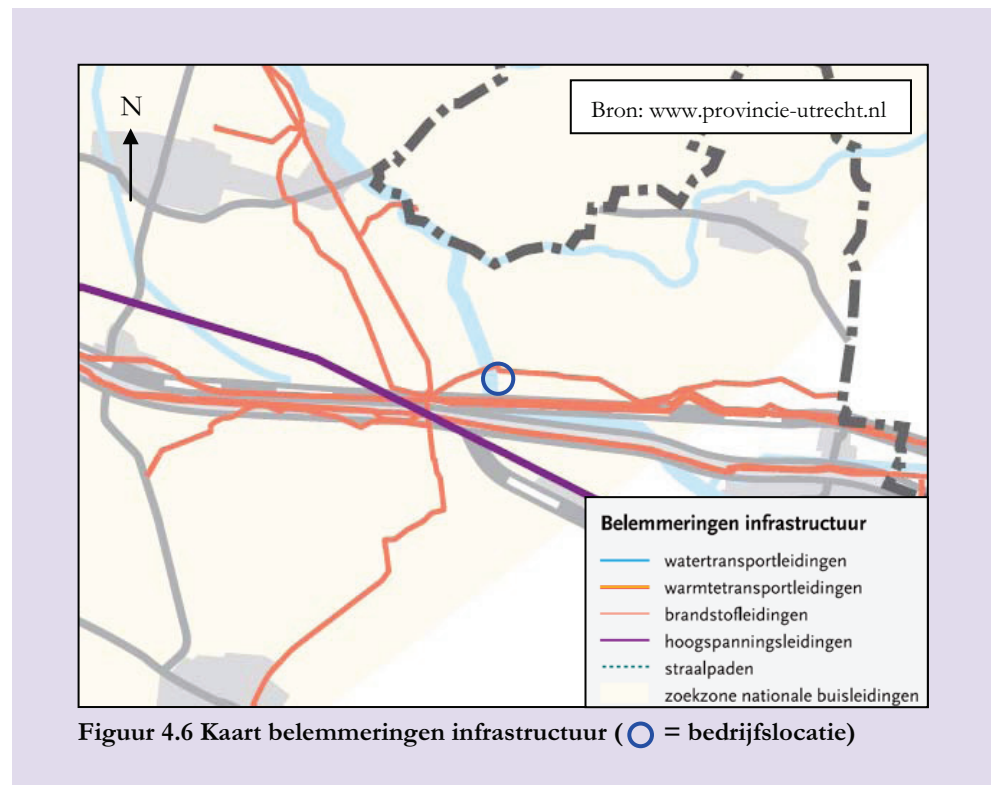
4.10. BBT huisvestingssystemen

Om te bepalen of in een stal de beste beschikbare technieken worden toegepast, is het Besluit huisvesting bepalend. De gewenste situatie omvat een uitbreiding met een nieuwe stal voor opfokhennen. Voor opfokhennen is geen maximale emissiewaarde vastgesteld, zodat alle stallen in beginsel BBT zijn. De emissiewaarde voor traditionele huisvesting is 0,170 kg ammoniak per dierplaats per jaar.

Bij een IPPC-bedrijf is het echter desondanks mogelijk om verdergaande maatregelen te eisen. Voor opfokhennen wordt een emissiefactor van 0,051 als BBT+ beschouwd en een emissiefactor van 0,030 als BBT++. De bestaande stal G1 is feitelijk uitgevoerd met een traditioneel huisvestingssysteem (emissiefactor 0,170), maar deels vergund met een emissiefactor van 0,050. De feitelijke situatie is hiermee in strijd met de vergunde situatie. Het ondernemer heeft de keuze gemaakt om verdergaande maatregelen te treffen in de stallen G2 en G3, zodat de bestaande stal G1 wordt gecompenseerd. De bestaande stal G2 en de nieuwe stal G3 worden uitgevoerd met een emissiefactor 0,030 (BBT++).

4.11. Kabels en leidingen

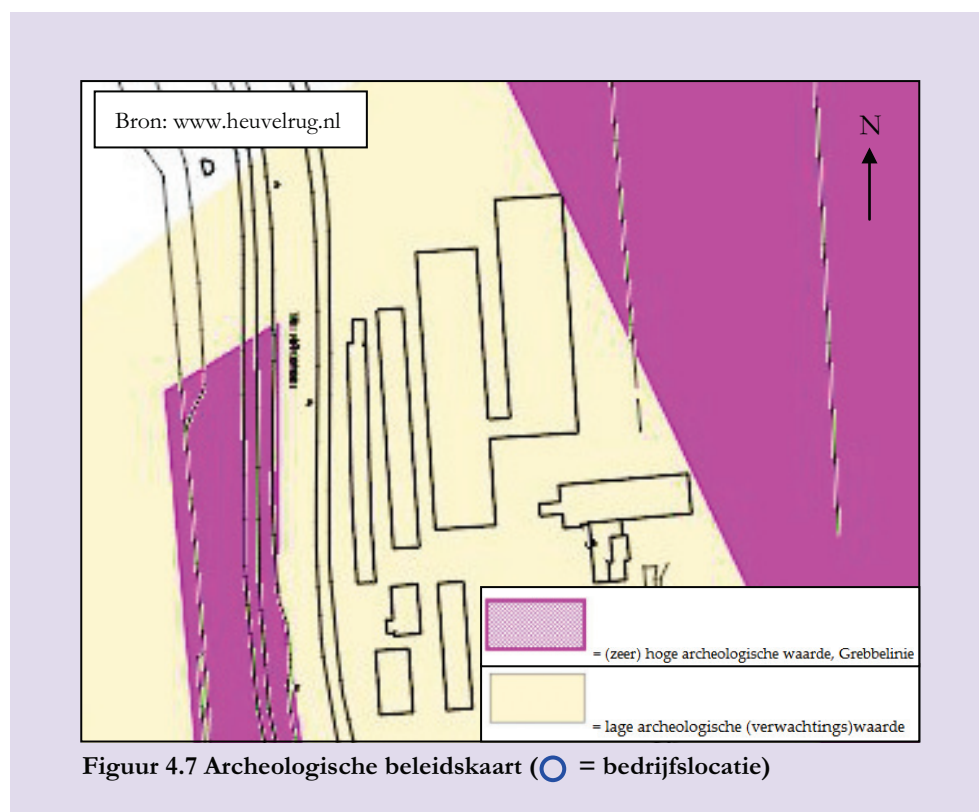
Door het plangebied lopen geen obstakels met betrekking tot infrastructuur waarmee rekening moet worden gehouden (zie figuur 4.6). Ten noorden en ten zuiden van het plangebied lopen echter wel een brandstofleidingen. Hier is in paragraaf 4.4 reeds nader op in gegaan. De nieuwbouw wordt op voldoende afstand van de beschermingszone van deze buisleiding gerealiseerd. Dit vormt dan ook geen belemmering voor de plannen van Agrarisch Bedrijf Van den Berg.

4.12. Archeologie

Het provinciaal beleid is er op gericht, archeologische waarden duurzaam in stand te houden. Daarbij moet in eerste instantie gedacht worden aan instandhouding ter plaatse. Dit houdt verband met de kwetsbaarheid en onvervangbaarheid van deze waarden. Aantasting betekent vrijwel altijd een onomkeerbaar verlies van historisch erfgoed. Behoud, of in ieder geval het beheer, van het bodemarchief wordt nagestreefd.

De gemeente Utrechtse Heuvelrug kent een bijzondere en een lange bewoningsgeschiedenis. De oudste sporen van menselijke activiteit gaan terug tot meer dan 30.000 jaar geleden. De gunstige bewoningscondities van met name de flanken van de Heuvelrug hebben door de tijd heen een grote aantrekkingskracht uitgeoefend. Binnen de gemeente Utrechtse Heuvelrug zijn bewoningssporen uit alle archeologische perioden aanwezig. Het is van belang zorgvuldig met dit bijzondere archeologische erfgoed om te gaan. Sinds 2007 ligt de verantwoordelijkheid voor bescherming van archeologisch erfgoed bij gemeenten. De gemeente Utrechtse Heuvelrug heeft bij de ontwikkeling van het archeologiebeleid de balans gezocht tussen bescherming van archeologische waarden en ruimte geven voor ontwikkeling. Zoals blijkt uit de archeologische beleidskaart van de gemeente Utrechtse Heuvelrug (zie figuur 4.7) is het bedrijf gedeeltelijk gelegen in een gebied met een lage archeologische (verwachtings)waarde. Op basis van de huidige archeologische kennis is de trefkans op archeologische sporen en vondsten hier gering. Dit betekent echter niet dat er geen belangrijke archeologische vindplaatsen in de bodem aanwezig zijn. Om het inzicht in dergelijke gebieden te kunnen vergroten geldt voor ontwikkelingen die groter zijn dan 10 ha een onderzoekplicht. Dit is bij onderhavig plan echter niet aan de orde.

Een gedeelte van de nieuwbouw is echter gelegen in een gebied met een (zeer) hoge archeologische waarde, namelijk de Grebbelinie. Omdat de kans op het aantreffen van belangrijke archeologische sporen bij graafwerkzaamheden dieper dan 30 cm vanaf het maaiveld zeer groot is, geldt voor geplande graaf- of andere bodemroerende werkzaamheden dieper dan 30 cm vanaf het maaiveld en over een oppervlakte groter dan 50 m² een archeologische onderzoeksplicht. De ondernemer heeft gekozen voor een bouwwijze waarbij de spantbenen op poeren gefundeerd worden. Dat heeft tot gevolg dat er voor de rest van het gebouw geen graafwerkzaamheden dieper dan 30 cm hoeven plaats te vinden. Voor de poeren moet wel dieper gegraven worden. De totale oppervlakte van de poeren die in het gebied met de (zeer) hoge archeologische waarde worden aangelegd, blijft ruimschoots onder de 50 m².

Momenteel wordt echter gewerkt aan een herziene versie van de archeologische beleidskaart. Volgens deze nieuwe kaart rust op het onderhavige perceel uitsluitend een lage archeologische verwachtingswaarde. Alleen ontwikkelingen groter dan 10 hectare zijn onderzoeksplichtig in gebieden van een lage archeologische verwachtingswaarde. Onderhavige ontwikkeling is dus, ook conform de herziene beleidskaart, vrijgesteld van archeologisch onderzoek. Naar alle waarschijnlijkheid zal deze nieuwe kaart op 4 april 2013 door de gemeenteraad worden vastgesteld. Bij toetsing van het plan aan de nieuwe beleidskaart, zal er vanuit de archeologische monumentenzorg geen sprake zijn van bezwaar tegen de gewenste uitbreiding en gelden er geen voorwaarden aan de ontwikkelingen.

4.13. Water

4.13.1. Nationaal beleid

Waterwet

De Waterwet vormt de basis voor normen die aan watersystemen kunnen worden gesteld om onaanvaardbare wateroverlast te voorkomen. Voor primaire waterkeringen blijken de normen uit de wet zelf, andere normen voor rijkswateren zijn opgenomen in het Waterbesluit of de Waterregeling. Voor regionale wateren zullen de verordeningen en plannen van de provincies normen bevatten. De waterschappen en gemeenten maken ook ieder plannen waarin beschreven staat op welke wijze er met het water om moet worden gegaan.

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan, dat tevens een structuurvisie is op basis van de Waterwet en de Wet ruimtelijke ordening en is opgesteld voor de planperiode 2009-2015, gaat in op ontwikkelingen op het gebied van klimaat, demografie en economie en investeren in een duurzaam waterbeheer. In het waterplan heeft het kabinet aangegeven de ambities te willen vergroten en te streven naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer. Om dit te bereiken worden allerlei (water)plannen uitgevoerd. Onder andere het Deltaprogramma dat tot doel heeft de bescherming tegen overstromingen te vergroten en de zoetwatervoorziening op lange termijn veilig te stellen. Daarnaast zijn het Hoogwaterbeschermingsprogramma en de programma's voor rivierverruiming, Ruimte voor de Rivier en de Maaswerken in volle gang. Het in 2008 geactualiseerde Nationaal Bestuursakkoord Water wordt gebruikt om de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, met name op het gebied van wateroverlast en watertekort. Voor de noodzakelijke verbetering van de waterkwaliteit worden in de planperiode stroomgebiedbeheersplannen voor Eems, Maas, Rijndelta en Schelde uitgevoerd.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op korte en lange termijn. Omgekeerd moet de waterbeheerder zich bewust zijn van het feit dat in een gebied meer dan alleen waterdoelen gerealiseerd moeten worden. Hij moet anticiperen op ruimtelijk-economische ontwikkelingen. Bij de ontwikkeling van ruimtelijke plannen is het verplicht om in een vroegtijdig stadium een watertoets uit te voeren. In deze watertoets worden de kwantitatieve en kwalitatieve gevolgen voor het watersysteem onderzocht.

4.13.2. Provinciaal beleid

Provinciaal waterplan 2010-2015

Het beleid voor waterveiligheid, waterbeheer en gebruik en beleving van water in de provincie Utrecht is vastgelegd in het Waterplan 2010-2015. Op 23 november 2009 is het plan vastgesteld. Omdat het Waterplan het Waterhuishoudingsplan 2005-2010 vervangt, vervalt dat plan hiermee. In het Waterplan wordt de essentie van het provinciaal waterbeleid uiteengezet. Dit op basis van een toekomstverkenning naar de ontwikkelingen en trends waarmee rekening gehouden moet worden en een beschrijving van het speelveld van partijen die bij het waterbeleid betrokken zijn.

Gestreefd wordt, vanuit de kernwaarden duurzaamheid, kwaliteit en samenwerking, naar de ontwikkeling van duurzame, robuuste watersystemen en het borgen van bestaande kwaliteiten, waarbij het gaat om het bieden van zo veel mogelijk toegevoegde waarde. Van belang is een gebiedsgerichte aanpak, gericht op de lange termijn. De inzet van de provincie daarin bestaat uit initiëren, coproduceren of volgen. Voor het borgen van bestaande kwaliteiten en het aanpakken van urgente problemen is het beleid onderverdeeld in:

- Veiligheid: met aandacht voor preventie, gevolgenbeperking en rampenbeheersing bij overstromingen;
- Kwaliteit en kwantiteit: met aandacht voor voldoende en schoon oppervlaktewater en grondwater en water voor de natuur;
- Gebruik en beleving: met aandacht voor mooier water, veilig vaar- en zwemwater.

Bij het waterplan hoort het Deelplan Kaderrichtlijn Water (KRW). Hierin staan de provinciale kaders voor de kwaliteit van het oppervlaktewater en de maatregelen die genomen (moeten) worden ten aanzien van het grondwater.

Grondwaterplan Provincie Utrecht 2008-2013

Het Grondwaterplan beschrijft hoe de provincie Utrecht in de periode 2008 t/m 2013 de beschikbare voorraad zoet grondwater beschermt en het gebruik ervan reguleert. De provincie heeft in het plan beleidslijnen geformuleerd die gehanteerd worden bij het uitvoeren van de grondwatertaken en acties die ondernomen worden om het grondwaterbeleid te realiseren. Het plangebied is niet gelegen in of nabij een grondwaterbeschermingsgebied.

4.13.3. Regionaal beleid

Convenant en Leidraad Afkoppelen en Infiltreren op de Utrechtse Heuvelrug

Op 27 januari 2010 is samen met de provincie Utrecht, HDSR, WVE, Vitens en negen andere gemeenten op de Utrechtse Heuvelrug het convenant Afkoppelen en Infiltreren op de Utrechtse Heuvelrug ondertekend. In dit convenant geven de partijen aan te streven naar het terugdringen van diffuse bronnen, zoals het gebruik van uitlogende materialen.

Waterbeheersplan Waterschap Vallei & Eem 2010-2015

In het Waterbeheerplan 2010-2015 heeft het Waterschap Vallei & Eem de ambities en het uitvoeringsprogramma vastgelegd voor de genoemde periode. De plannen zijn gebundeld in drie programma's, namelijk 'veilige dijken', 'voldoende en schoon water' en 'zuivering afvalwater'. Het Programma Veilige Dijken richt zich op de bescherming van het beheersgebied van het Waterschap en heeft met name betrekking op de Neder-Rijn en de Randmeren. In dit programma wordt aangegeven welke (primaire) waterkeringen binnen het gebied voorkomen. Het tweede deel 'Voldoende en schoon water' heeft betrekking op de waterhuishouding. Dit geeft richtlijnen hoe om gegaan moet worden met het zichtbare oppervlaktewater en het grondwater binnen het beheersgebied. Een belangrijk onderdeel hierbij is de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW), wat zorgt voor de bescherming van de kwaliteit van oppervlakte- en grondwater. Tot slot heeft het derde onderdeel te maken met de zuivering van het afval water. Hierbij moet gedacht worden aan de inzameling, transport en behandeling van afvalwater.

Op korte termijn wordt steeds beter zichtbaar wat de regio aan wateroverlast en watertekort te wachten staat. In het Nationaal Bestuursakkoord Water uit 2003 is de afspraak gemaakt dat uiterlijk in 2015 maatregelen zijn genomen voor wateroverlast en waterberging (zoals realiseren waterberging). Naast wateroverlast en watertekort moet ook de ecologie van het water de komende twee decennia worden verbeterd. Vaak is ook daar extra ruimte voor nodig.

Het vroegtijdig betrekken van de waterbeheerder en het meewegen van het waterbelang is, door middel van de Watertoets, sinds 1 november 2003 verankerd in het 'Besluit op de ruimtelijke ordening 1985'. Sindsdien is een watertoets verplicht gesteld bij de ruimtelijke planvorming. De watertoets is een overlegverplichting tussen initiatiefnemer en waterbeheerder(s). Het omvat het hele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten.

Het waterschap Vallei & Eem is vanaf 1 januari 2013 officieel samengegaan met het Waterschap Veluwe als Waterschap Vallei en Veluwe. Het waterschap Vallei en Veluwe stelt voorwaarden aan de realisatie van nieuwe bebouwing in het buitengebied. Zo mag het functioneren van het huidige watersysteem (doorstroming, afwatering, realiseren van het gewenste peil) door de planuitvoering niet verslechteren. Het hemelwater dat van de bebouwing komt, zal binnen het plangebied niet afgevoerd worden naar de riolering, maar naar de omliggende sloten. Het waterschap Vallei en Veluwe hanteert als stelregel dat, wanneer er in het buitengebied meer dan 10.000 m² verhard oppervlak wordt toegevoegd, er aanvullende maatregelen voor waterberging genomen dienen te worden. De plannen wordt voorgelegd aan het waterschap voor een wateradvies. Dit wateradvies wordt opgenomen onder bijlage 5 en geeft informatie over de waterhuishoudkundige situatie rondom het plangebied en hoe moet worden omgegaan met water op aandachtspunten zoals riolering, oppervlaktewaterkwaliteit, wateroverlast, etc.

4.13.4. Gemeentelijk beleid

Waterplan Heuvelrug

Het waterplan Utrechtse Heuvelrug is tot stand gekomen na intensieve samenwerking met het Hoogheemraadschap de Stichtse Rijnlanden, het voormalige Waterschap Vallei & Eem en Vitens (waterpartners). De uitvoering van het plan vindt door de waterpartners plaats. Het Waterplan beschrijft de beoogde ontwikkeling van het water in de gemeente voor de komende vijftien jaar. Het plan bestaat uit een gezamenlijke visie en concentreert zich op het stedelijk gebied (binnen de bebouwde kom). Hoewel het voorliggende plangebied niet binnen de bebouwde kom is gesitueerd, kan op gesignaleerde kansen en knelpunten worden ingespeeld. Een kans is het afkoppelen van hemelwater. Dit zou niet meer via het riool weg moeten spoelen, maar kan worden afgekoppeld door bijvoorbeeld infiltratie in de bodem. Het afkoppelen van hemelwater is niet alleen een kans, maar biedt ook een oplossing als het gaat om de verdroging op de Heuvelrug (knelpunt).

Gemeentelijk Rioleringsplan 2012-2015 Utrechtse Heuvelrug (GRP)

Per 1 januari 2008 is de nieuwe “Wet verankering en bekostiging gemeentelijke watertaken” van kracht geworden. Met de komst van deze wet is de wettelijke zorgplicht voor de inzameling van het stedelijk afvalwater uitgebreid met de zorgplicht voor afvloeiend hemelwater en voor grondwater. Daarnaast waren alle gemeenten verplicht om voor 2013 een verbreed gemeentelijk rioleringsplan vast te stellen, waarin deze nieuwe zorgplichten zijn opgenomen. Om de gewenste situatie na te streven heeft de gemeente doelen gesteld op het gebied van stedelijk afvalwater, hemelwater en grondwater.

De gemeente Utrechtse Heuvelrug stelt zich de volgende doelen met betrekking tot het stedelijk afvalwater:

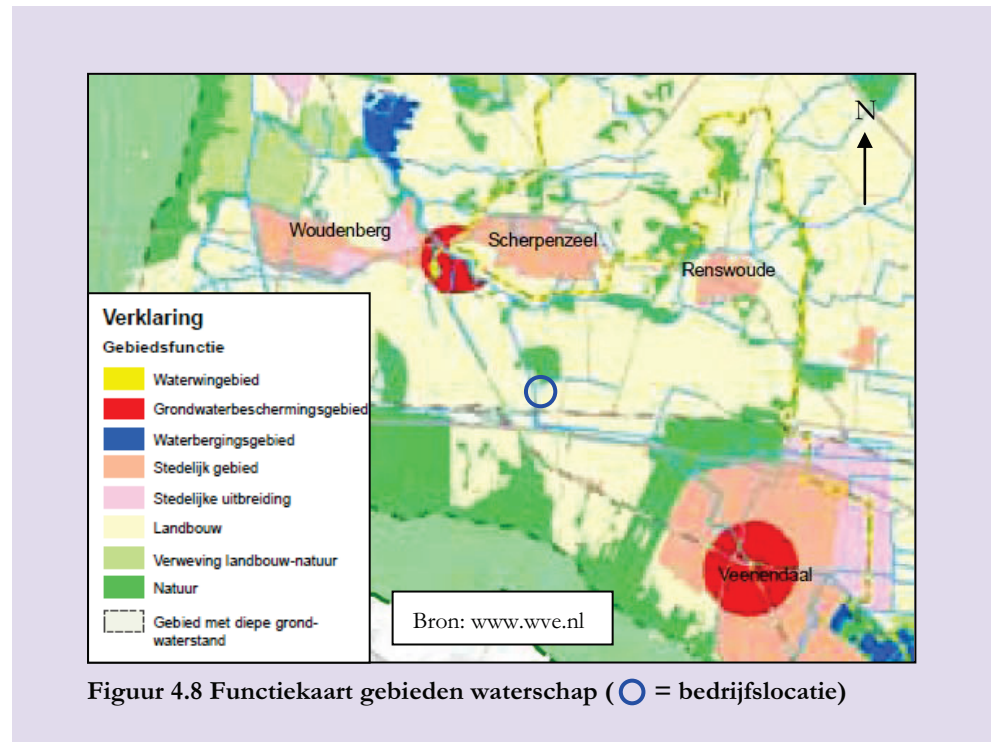
- Inzameling van stedelijk afvalwater, dat binnen het gebied is geproduceerd;
- Transport van ingezameld stedelijk afvalwater naar de zuiveringsinstallatie;
- Voorkomen van ongewenste vuilemissie naar oppervlaktewater, grondwater en bodem.

Ten aanzien van hemelwater heeft de gemeente de ambitie om het hemelwater zoveel mogelijk vast te houden op de plek waar het valt. Dit betekent dat hemelwater zoveel mogelijk moet worden afgekoppeld van de riolering en lokaal in het milieu (bodem of oppervlaktewater) moet worden gebracht. De gemeente streeft wat betreft het grondwater naar een gemiddeld hoogste grondwaterstand van ten minste 0,7 meter onder de as van de weg.

Uitgangspunt bij nieuwbouwlocaties is dat hemelwater direct wordt afgekoppeld. Voor de openbare ruimte geldt, dat hemelwater wordt geïnfiltreerd en als dit niet mogelijk is, dat een gescheiden stelsel wordt aangelegd. Ook voor particuliere percelen geldt, dat hemelwater moet worden geïnfiltreerd. Indien dit niet mogelijk is, dient hemelwater gescheiden aangeleverd te worden, ook indien er nog geen gescheiden rioolstelsel aanwezig is.

4.13.5. Toetsing waterbelangen

De hoogte van het maaiveld ligt gemiddeld op 5,7 meter + NAP. De gemiddeld hoogste grondwaterstand bedraagt < 40 cm beneden maaiveld. De gemiddeld laagste grondwaterstand bedraagt 50 – 80 cm beneden maaiveld. De locatie is niet gelegen in een waterwin-, waterbergings- of grondwaterbeschermingsgebied (zie onderstaande figuur 4.8).

Het afvalwater neemt door de ontwikkelingen enigszins toe. Het betreft hoofdzakelijk spoelwater ten behoeve van het reinigen van de stallen. Dit afvalwater zal gescheiden afgevoerd worden naar inlooppotten, welke in de nabijheid van de stallen gerealiseerd worden. Regenwater wordt niet afgevoerd via het riool en niet naar de inlooppot (zie paragraaf wateroverlast). Dit wordt afgevoerd naar het oppervlaktewater. Het plan maakt geen functies mogelijk die tot extra belasting van de waterkwaliteit kunnen leiden. Daarnaast wordt vermeden dat hemelwater in contact komt met materialen die milieubelastende stoffen uitlogen. Deze materialen kunnen hiermee bodem en water(bodem) belasten. Zware metalen (bv. koper, zink, lood), mineralen, teer, bitumen of uitlogende verduurzamingsmiddelen kunnen hieronder worden verstaan. Voor veel van deze verontreinigende materialen zijn tegenwoordig goede milieuvriendelijke en duurzame alternatieven. De bouwwijze en onderhoudstechniek moeten emissievrij zijn.

Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dienen te voldoen aan het principe van hydrologisch neutraal bouwen, waarbij de hydrologische situatie minimaal gelijk moet blijven aan de uitgangssituatie. De gemiddeld hoogste grondwaterstand in het gebied bedraagt < 40 cm beneden maaiveld. Het maaiveld ligt in dit gebied op 5,7 meter boven NAP. De bodemsoort is zandgrond en heeft een infiltratiecapaciteit van ca. 20 mm per uur. De realisatie van de nieuwbouw op het bedrijf aan de Groep 6 leidt tot een toename van verhardingen en bebouwing. Het oppervlak van de nieuwe bebouwing bedraagt circa 1.530 m². Verder is er extra bestrating noodzakelijk (circa 190 m²). De te slopen varkensstal (circa 435 m²) zorgt weer voor een afname van het verhard oppervlak. In totaal zal er circa 1.285 m² extra verhard oppervlak gerealiseerd worden. Het waterschap Vallei en Veluwe hanteert als stelregel dat, wanneer er in het buitengebied minder dan 10.000 m² verhard oppervlak wordt toegevoegd, er geen extra waterberging hoeft te worden gerealiseerd (zie bijlage 5). Door het huidige watersysteem richting het Valleikanaal wordt het regenwater bovendien voldoende vertraagd afgevoerd. Wel zal voor de extra lozing op de primaire watergangen een watervergunning worden aangevraagd. Het Valleikanaal en de watergang ten noorden van het plangebied betreffen namelijk primaire watergangen. De doorgaande onderhoudsroute zal niet aangetast worden door onderhavige ontwikkelingen.

4.14. Duurzaamheid

Bij realisatie van het initiatief wordt aandacht besteed aan het duurzaamheidsaspect. Zoals in paragraaf 2.2 reeds aangegeven is, wordt de stal gebouwd volgens de Maatlat Duurzame Veehouderij (MDV), wat betekent dat diverse bovenwettelijke maatregelen worden getroffen. De MDV bevordert duurzame innovaties in de veehouderij. Stallen die voldoen aan de criteria van de MDV tonen betrouwbaar aan dat zij voldoen aan de duurzaamheidsdoelstellingen van overheidsregelingen.

Hiermee worden meerdere duurzaamheidsaspecten ingevuld. De 6 speerpunten zijn:

- systeeminnovaties: duurzame stal- en houderijsystemen;
- het welzijn en de gezondheid van de dieren;
- landschappelijke en maatschappelijke inpassing van de veehouderij;
- klimaat, minimale emissies naar milieu en duurzame energie;
- kansen voor markt en ondernemerschap;
- verantwoord consumeren.

De ondernemer wil verder nader onderzoek doen naar toepassing van zonnepanelen op het dak van de nieuwe stal. Dit betreft echter een grote investering. Bekeken zal worden of de onderneming in aanmerking komt voor subsidie. Tevens wordt bij de bouw niet-uitlogende materialen gebruikt en wordt er ruimte gecreëerd voor infiltratie van hemelwater.

Wat betreft duurzaam ruimtegebruik: voor het huisvesten van dieren in scharrelsystemen is veel meer ruimte nodig dan in geval van kooihuisvesting. Nu een systeem van volièrehuisvesting zal worden toegepast, kunnen de dieren ook in de hoogte door de stal bewegen. Hierdoor wordt de extra benodigde ruimte weer wat beperkt. Het gebruik van een scharrelsystemen is inherent aan de wens van consument en overheid om de opfokhennen op deze wijze te houden. Dit kan zeker als duurzaam worden beschouwd.

5 Stedenbouwkundige aspecten

5.1. Stedenbouwkundige inpassing

Stedenbouwkundig zal er een wijziging optreden, aangezien er een nieuwe stal wordt gerealiseerd. Er is een landschappelijk inpassingsplan gemaakt om het bedrijf zo vloeiend mogelijk in de omgeving te laten integreren. Voor onderhavig initiatief is geen zelfstandig beeldkwaliteitsplan opgesteld. De beeldkwaliteit en de landschappelijke inpassing van de gewenste bebouwing moet aansluiten bij de directe omgeving en de daarin voorkomende karakteristieke kenmerken. De uitstraling van de bebouwing zelf zal worden beoordeeld door de welstandscommissie, overeenkomstig de door de gemeente vastgestelde welstandsnota.

Het bedrijf van Van den Berg is gelegen in het buitengebied, op geruime afstand van dorpskernen. De omgeving kenmerkt zich door de aanwezigheid van veelal agrarische bedrijven, waardoor sprake is van een open gebied. De bedrijven zijn dan ook op ruime afstand van elkaar gelegen. De nieuwbouw van de stal past goed binnen de huidige bebouwingsstructuur van het gebied en daarmee in het beeld van de open ruimte. De vormgeving en situering van de gebouwen beïnvloeden de openheid van het gebied nauwelijks, aangezien sprake is van een compacte bouwmassa, en de landschappelijke kernkwaliteiten worden behouden. Er ontstaan geen zichtbeperkingen, aangezien de doorkijken vanaf de weg en omliggende percelen nagenoeg ongewijzigd blijven. Bovendien kunnen veel ruimtelijke ontwikkelingen ingepast worden in de bestaande landschappelijke structuren waarbij de landschappelijke kernkwaliteiten herkenbaar blijven. Dit vraagt wel om een goede inpassing in de omgeving. De landschappelijke inpassing voor het onderhavige plan is nader uitgewerkt in de volgende paragraaf.

De afzonderlijke gebouwen op een boerenerv dienen samen een herkenbare eenheid te vormen. Er is samenhang gewenst in architectuur tussen de bedrijfswoning en de bedrijfsbebouwing. Samen tonen ze de normen en voorkeuren van de ondernemer. De bebouwing wordt in schaal en karakter aangesloten op het omliggende landschap en op de stedenbouwkundige structuur. Alle stallen zijn in eenzelfde richting op het erf geplaatst. Ook de nieuwe stal wordt in deze richting geplaatst, haaks op de weg. De bebouwing is georiënteerd naar de openbare weg. Op deze wijze wordt aangesloten bij de bebouwingsstructuur op het bedrijf en in de omgeving. Bij het ontwerp van de stal is wel met een aantal aspecten rekening gehouden. De stal betreft een eenvoudige, rechthoekige constructie. Er wordt gebruik gemaakt van ‘natuurlijke’, goed in het landschap passende, kleuren zoals groen en antraciet, overeenkomstig de bestaande bebouwing. De daken hebben een donkere antracietkleur (niet glimmend). De gevels worden uitgevoerd gelijkwaardig aan de bestaande gevels (metselwerk), zoals dit gebruikelijk is in de omgeving. Dit alles geeft een rustiger beeld op het terrein. Op deze wijze voegen de gebouwen zich in het landschap. Bovendien is dergelijke detaillering, kleur- en materiaalgebruik gebruikelijk en gewenst in de omgeving.

5.2. Landschappelijke inpassing

Op de situatietekening in bijlage 2 is aangegeven op welke wijze het bouwvlak landschappelijk zal worden ingepast. Het landschap kan worden aangeduid als een herkenbaar slagenlandschap. Er is sprake van een copesysteem met vaste lengte- en breedtematen in een veelal planmatige opzet. Om de nieuwbouw goed en evenwichtig landschappelijk in te passen, wordt beplanting aangebracht die van oorsprong al in het gebied voorkomt. Derhalve wordt aan de oostzijde van de stal een elzenrij aangebracht, afgewisseld met eiken. De beplanting zal zodanig worden gerealiseerd dat de verkavelingsrichting van het slagenlandschap benadrukt wordt en zijn identiteit behoudt. De elzen zullen periodiek worden afgezet. Bovendien biedt deze erfbeplanting leefgebied, nestgelegenheid en voedsel voor planten en dieren. Door langs het bedrijf erfbeplanting aan te brengen, wordt eveneens het zicht vanaf de oostelijk gelegen Heuvelsesteeg op het bedrijf beperkt.

Er is rekening gehouden met de diffuse kenmerken van het landschap. Er is dus bewust niet gekozen voor het compleet inplanten van het perceel, omdat de groenelementen dan mogelijk zullen overheersen. Dit zou leiden tot een massieve eenheid met verdichtend effect en onnatuurlijkheid, hetgeen niet past bij de deels transparante kenmerken van het landschap. Getracht is om de huidige en beoogde bebouwing op een harmonische wijze in landschap in te passen. Het zal tot een rustig en samenhangend geheel leiden en bijdragen aan het karakteristieke beeld van het gebied. Op deze manier is een natuurlijke en esthetisch verantwoorde balans te vinden tussen bebouwing en groenelementen. Bovendien zorgt zicht op agrarische activiteiten voor begrip voor de landbouw in het landschap en is een stimulans voor zorgvuldig ruimtegebruik. De exacte uitvoering van de landschappelijke inpassing zal in overleg met de gemeente Utrechtse Heuvelrug plaatsvinden.

6 Uitvoerbaarheid

6.1. Algemeen

Ingevolge het bepaalde in artikel 3.16 van het Besluit ruimtelijke ordening gaat een bestemmingsplan en/of wijzigingsplan vergezeld van een toelichting waarin ook inzicht wordt gegeven in de uitvoerbaarheid van het plan.

6.2. Economische uitvoerbaarheid

De betreffende grond voor de nieuwbouw is deels in eigendom van de aanvrager. Het resterende gedeelte van de grond wordt op dit moment gepacht. De heer Van den Berg voert echter onderhandelingen tot koop van het betreffende gedeelte. Het plan is een particulier initiatief dat zal worden uitgevoerd en beheerd voor rekening en risico van de initiatiefnemer. Voor de gemeente zijn aan het plan geen financiële consequenties verbonden. Ten behoeve van het wijzigingsplan zal de gemeente, volgens afdeling 6.4 Wro grondexploitatie, met de initiatiefnemer een anterieure overeenkomst sluiten. Door middel van deze overeenkomst wordt geregeld dat de kosten die verband houden met het wijzigingsplan voor rekening zijn van initiatiefnemer. Een exploitatieplan is daarom niet nodig. Mogelijke planschadekosten zijn voor rekening van de initiatiefnemer. De uitbreidingsplannen van Agrarisch Bedrijf Van den Berg zorgen niet voor een beperking van de activiteiten uitgevoerd door (agrarische) bedrijven en burgerwoningen in de omgeving. Het ligt dan ook niet in de verwachting dat planschade optreedt.

6.3. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het wijzigingsplan wordt, in het kader van het vooroverleg, voorgelegd aan een aantal (overheids)organisaties. Na de verwerking van eventuele opmerkingen uit het vooroverleg zal het wijzigingsplan ter inzage worden gelegd, waarbij voor een ieder de mogelijkheid bestaat tot het indienen van zienswijzen.

7 Procedure

De verschuiving van het agrarische bouwperceel en de nieuwbouw van de pluimveestal op de locatie Groep 6 in Leersum zijn slechts mogelijk wanneer, in het kader van de wijzigingsprocedure ex. artikel 3.6 Wro, de procedure genoemd in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) gevolgd is.

Het ontwerpwijzigingsplan heeft met ingang van 28 juni 2013 gedurende zes weken ter inzage gelegen (tot en met 8 augustus 2013). Tijdens deze periode bestond de gelegenheid voor een ieder hiertegen een zienswijze in te dienen. Gedurende de hiervoor genoemde termijn is één schriftelijke zienswijze ontvangen op 7 augustus 2013. De inhoud van de zienswijze en de gemeentelijke reactie zijn in de 'Nota van zienswijzen, inclusief nota van wijzigingen' opgenomen (zie bijlage 6).

Het wijzigingsplan heeft niet als voorontwerp ter inzage gelegen, maar er heeft telefonisch contact plaatsgevonden met de Provincie Utrecht en het waterschap Vallei en Veluwe in het kader van de voorgenomen ontwikkeling. Daarnaast is het ontwerpwijzigingsplan op het moment dat het voor een ieder ter inzage werd gelegd aan de volgende instanties toegezonden conform artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening:

- Provincie Utrecht, Dienst Ruimte en Groen, Postbus 80300, 3508 TH Utrecht;
- Waterschap Vallei en Veluwe, Postbus 4142, 7320 AC Apeldoorn;
- N.V. Nederlandse Gasunie, Postbus 19, 9700 MA Groningen.

Er is naar aanleiding hiervan één reactie binnengekomen. Ook hier wordt in de 'Nota van zienswijzen, inclusief nota van wijzigingen' nader op ingegaan (zie eveneens bijlage 6).

8 Juridische aspecten

8.1. Voorschriften

In dit hoofdstuk wordt beschreven welke onderdelen van de bestemmingsregeling (plankaart en voorschriften) uit het bestemmingsplan “Buitengebied 1995” van de voormalige gemeente Amerongen aanpassing behoeven met het oog op het verschuiven van het agrarisch bouwperceel op de locatie Groep 6 te Leersum.

Op de plankaart wordt de verschuiving van het bouwperceel aan de Groep 6 mogelijk gemaakt. De grootte van het bouwperceel blijft gelijk. Dit past binnen de wijzigingsregels van het moederplan “Buitengebied 1995” van de voormalige gemeente Amerongen. Ook is de functieaanduiding ‘(-bw) = zonder bedrijfswoning’ opgenomen, conform het moederplan. De voorschriften van het genoemde bestemmingsplan behoeven geen aanpassing en blijven onverkort van toepassing voor de locatie. De volledige regels van het moederplan zijn dan ook gekoppeld aan het plangebied.

Overigens wordt het bouwperceel gelegen binnen het bestemmingsplan “Buitengebied Leersum 2005, herziening 2009” niet gewijzigd en blijven de voorschriften conform het betreffende moederplan gelden.

Aldus vastgesteld door het College van de gemeente Utrechtse Heuvelrug,

d.d.

Secretaris,

Burgemeester,

.....

.....